

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.12.2011
COM(2011) 838 final

2011/0404 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II)

{SEC(2011) 1462 final}

{SEC(2011) 1463 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Prezenta propunere ar trebui analizată în contextul tuturor instrumentelor financiare propuse pentru perspectiva financiară 2014-2020, astfel cum se indică în Comunicarea „Un buget pentru Europa 2020”¹. Comunicarea stabilește cadrul bugetar pentru instrumentele de acțiune externă ale UE în cadrul rubricii 4 (Europa globală), inclusiv Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA). Pe baza acestuia, Comisia prezintă un proiect de regulament de stabilire a cadrului legislativ pentru noul IPA, împreună cu o evaluare a impactului scenariilor alternative pentru instrument.

Articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că orice stat european care respectă valorile UE menționate la articolul 2 din tratat și își ia angajamentul de a le promova poate solicita aderarea la Uniunea Europeană.

În ultimii 50 de ani, UE a urmărit simultan integrarea și extinderea, numărul de state membre crescând de la 6 la 27 în prezent și de la o populație de mai puțin de 200 de milioane de locuitori la peste 500 de milioane de locuitori. O analiză² realizată la cinci ani după cea de a cincea extindere a UE în 2004 a concluzionat că: cele mai recente extinderi au sporit prosperitatea tuturor cetățenilor UE și au consolidat rolul Europei în economia mondială; cadrul instituțional și juridic și politicile comune ale UE au avut un rol esențial în asigurarea succesului; antreprenorii și cetățenii au cunoscut beneficii clare; iar UE extinsă a devenit mai bine pregătită pentru abordarea provocărilor curente și viitoare.

Motivul care stă la baza continuării extinderii UE au fost reamintite cel mai recent în concluziile Consiliului din 14 decembrie 2010: „*Extinderea consolidează pacea, democrația și stabilitatea în Europa, servește intereselor strategice ale UE și contribuie la o mai bună realizare de către UE a obiectivelor sale de politică în domenii esențiale pentru redresarea economică și creșterea durabilă*”. Concluziile Consiliului au reiterat faptul că, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, UE își poate respecta agenda privind extinderea, menținând în același timp dinamica de aprofundare a integrării.

În prezent, există cinci țări candidate³ și patru țări potențial candidate⁴ la aderarea la UE. Până în 2014, se prevede că doar Croația va deveni stat membru. Conform indicatorilor socioeconomici, în afară de Islanda, țările implicate în procesul de extindere se află în continuare cu mult sub media UE și chiar sub nivelul statelor membre cu cele mai slabe performanțe. Acest nivel scăzut de dezvoltare socioeconomică impune investiții substanțiale pentru a aduce aceste țări la standardele UE și pentru a le permite să își asume obligațiile care le revin statelor membre și să facă față presiunilor concurenței pe piața unică. În plus, aceste țări trebuie să fie pregătite să facă față provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice, și să se alinieze la eforturile UE de soluționare a acestei probleme complexe. Printre cele 5

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor *Un buget pentru Europa 2020*, COM(2011)500 final, 29.6.2011.

² „*Cinci ani de UE extinsă – realizări și provocări economice*” - Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și BCE, 20 februarie 2009

³ Croația, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Islanda, Muntenegru și Turcia

⁴ Albania, Bosnia și Herțegovina, Serbia, precum și Kosovo, conform RCSONU 1244/99

obiective principale ale Strategiei UE 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii se numără abordarea schimbărilor climatice și obiectivele privind energia regenerabilă. UE are încredere în modelul de creștere cu emisii reduse de dioxid de carbon, pe care trebuie să îl proiecteze în exterior, inclusiv în cadrul procesului de extindere.

În plus, țările din Balcanii de Vest sunt încă state relativ tinere, formate după dezintegrarea fostei Iugoslavii. Stabilitatea politică, instituirea deplină a principiilor democrației și respectului pentru drepturile omului, precum și buna guvernanță, care reprezintă valori fundamentale ale UE, trebuie consolidate în continuare.

Aceste țări nu pot suporta singure toate eforturile și costurile necesare pentru întrunirea criteriilor de aderare la UE. Majoritatea acestor țări nu au capacitatea de a finanța singure reformele instituționale și investițiile publice necesare pentru a-și stabiliza societățile și economiile și pentru a se angaja pe calea dezvoltării durabile.

Asistența tehnică și financiară pentru țările implicate în procesul de extindere este asigurată, în prezent, prin intermediul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA)⁵. Acest instrument va expira la sfârșitul anului 2013. În vederea viitoarelor aderări, UE ar trebui să continue să ofere țărilor candidate și potențial candidate asistență tehnică și financiară pentru a-și depăși situația dificilă și pentru a se dezvolta durabil.

Noul instrument pentru preaderare ar trebui să continue să se *concentreze pe realizarea obiectivelor politicii de extindere*, care reprezintă una dintre prioritățile esențiale ale acțiunii externe a UE, contribuind astfel la promovarea stabilității, a securității și a prosperității în Europa. În acest sens, noul instrument ar trebui să continue să urmărească obiectivul general al politicii de a ajuta țările candidate și potențial candidate în legătură cu pregătirile pentru aderarea la UE și cu alinierea progresivă a instituțiilor și a economiilor acestora la standardele și politicile Uniunii Europene, în funcție de nevoile lor speciale și adaptându-se la agendele lor individuale de extindere. Astfel, coerența între asistența financiară și progresele generale înregistrate în punerea în aplicare a strategiei de preaderare ar trebui să fie consolidată.

În plus, asistența viitoare pentru preaderare trebuie să fie și mai strategică, mai eficientă și cu obiective mai bine definite decât până acum, în vederea obținerii unor rezultate mai durabile în ceea ce privește îmbunătățirea gradului de pregătire a acestor țări pentru aderare. Noul instrument trebuie să funcționeze într-un mod mai flexibil și să mobilizeze mai multe fonduri de la alți donatori sau de la sectorul privat prin utilizarea instrumentelor de finanțare inovatoare, urmărind în același timp simplificarea și reducerea sarcinii administrative legate de gestionarea asistenței financiare.

Consecvența cu alte politici

Prin procesul de extindere, politicile interne ale UE sunt extinse la țările beneficiare. Acesta contribuie la extinderea pieței interne, a spațiului european de justiție și libertate și a rețelilor transeuropene de energie și transport, la creșterea numărului de locuri de muncă, la dezvoltarea competențelor, la educație și incluziune socială, la reducerea nivelului sărăciei, la protecția mediului și reducerea poluării transfrontaliere a aerului și a apei, la alinierea la actuala reformă a politicii agricole comune și a politicii comune în domeniul pescuitului, la

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006.

eforturi de diversificare a surselor de energie⁶, la utilizarea eficientă a resurselor, la creșterea rezistenței la dezastre și la prevenirea și gestionarea riscurilor, precum și la adoptarea unei abordări mai integrate și strategice a politicilor maritime, la excelența științifică și la agenda digitală, printre altele. În plus, convergența cu politica și legislația UE privind schimbările climatice va aduce beneficii semnificative țărilor beneficiare printr-o dezvoltare cu emisii reduse de dioxid de carbon și locuri de muncă mai ecologice într-o regiune extrem de vulnerabilă la impactul schimbărilor climatice.

Prin acordurile sale de stabilizare și de asociere și prin alte acorduri cu țările candidate și potențial candidate, UE încurajează activ țările care doresc să adere la UE să instituie regimuri concurențiale. Viitoarea asistență pentru preaderare va fi, de asemenea, destinată consolidării capacității de cercetare și inovare, precum și tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC), care, la rândul lor, vor facilita realizarea unei Uniuni a inovării, vor susține celelalte obiective ale strategiei Europa 2020 și vor asigura conformitatea cu cerințele și standardele tehnice ale UE în legătură cu numeroase alte politici (de exemplu, sănătatea publică, siguranța alimentelor, politicile climatice și de mediu, inclusiv biodiversitatea și ecosistemele).

Transformarea Europei într-un loc mai sigur reprezintă o prioritate pe agenda UE, astfel cum este definită în Programul de la Stockholm. O mai bună orientare strategică a asistenței financiare pentru preaderare va contribui la sprijinirea țărilor incluse în procesul de extindere în prevenirea și combaterea criminalității organizate și a corupției și în consolidarea capacităților acestora de aplicare a legii, de gestionare a frontierelor și de controlare a migrației.

Extinderea conferă Uniunii Europene o influență mai mare și o voce mai puternică în cadrul forumurilor internaționale. Odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, UE dispune acum de mijloacele necesare pentru a-și impune influența pe scena mondială. Rolul pe care l-a avut UE în adoptarea Rezoluției Adunării Generale a ONU cu privire la Kosovo este un exemplu al acestui potențial. Cea de a cincea extindere a oferit un nou impuls relațiilor UE cu vecinii săi din est și sud, determinând-o să exploreze noi modalități de dezvoltare a unor inițiative în regiunile Mării Baltice și Mării Negre. Procesul de aderare a țărilor din Balcanii Occidentali și a Turciei conferă, de asemenea, Uniunii un interes și o influență mai mare în regiunile Mării Mediterane și Mării Negre și în bazinul Dunării. Rolul Turciei în propria regiune poate, dacă este exercitat în completarea procesului său de aderare și în coordonare cu UE, să consolideze influența ambelor părți în mediul internațional, nu numai în Orientul Mijlociu și în Caucazul de Sud. Acționând împreună, UE și Turcia își pot consolida securitatea energetică, pot soluționa conflictele regionale, pot preveni diviziunile etnice sau religioase și își pot îmbunătăți cooperarea în ceea ce privește aspectele maritime, în special în Marea Neagră. Islanda și UE pot avea împreună un rol important în ceea ce privește soluționarea problemelor legate de energie, mediu, schimbările climatice sau aspectele maritime și de securitate în regiunea arctică.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

Consultarea părților interesate privind asistența viitoare pentru preaderare

⁶ Privind securitatea aprovizionării cu energie și cooperarea internațională - „Politica energetică a UE: angajarea în relații cu parteneri din afara frontierelor noastre”, COM(2011) 539 din 7.9.2011.

Propunerea pentru noul Instrument de asistență pentru preaderare se bazează pe consultarea intensă cu părțile interesate, care a început la conferința privind „IPA: rezultate durabile și impact”, organizată de Comisie la Bruxelles, în perioada 6-7 decembrie 2010. Aceasta a fost urmată de o serie de consultări cu părțile interesate în prima parte a anului 2011, observațiile primite în cadrul acesteia contribuind la o evaluare *ex ante* în pregătirea viitorului instrument de asistență pentru preaderare. Consultările au inclus:

- un **sondaj online**, în urma căruia s-au obținut 338 de răspunsuri de la: reprezentanții statelor membre; administrațiile publice și părțile interesate din afara sectorului public din țările candidate și potențial candidate beneficiare ale asistenței IPA; personalul Comisiei; donatorii și instituțiile internaționale de finanțare; alte organizații internaționale; organizații neguvernamentale (ONG-uri), cercetători, experți și grupuri de interese;
- o serie de **grupuri tematice**, în special: un grup de lucru la nivel înalt; patru grupuri mixte alcătuite din funcționari ai Comisiei și părți interesate externe; trei grupuri tematice specializate pe asistență IPA pentru cooperare transfrontalieră, dezvoltare regională, dezvoltarea resurselor umane și dezvoltare rurală; două reuniuni cu reprezentanții statelor membre din cadrul comitetului tehnic care sprijină Comisia în ceea ce privește punerea în aplicare a asistenței pentru preaderare; și o reuniune cu autoritățile din Balcanii de Vest axată pe opțiuni pentru cooperarea transfrontalieră viitoare la frontierele din Balcanii de Vest.
- **consultări** cu: funcționari individuali ai Comisiei din sediul central și din delegațiile UE în țările beneficiare; structuri care oferă țărilor beneficiare asistență tehnică sau sprijin pentru politici; birouri ale coordonatorilor naționali IPA în țările beneficiare; donatori multilaterali și bilaterali; organizații internaționale și regionale (agenții ale Organizației Națiunilor Unite, Consiliul de Cooperare Regională, OSCE etc.); și ONG-uri (Inițiativa pentru Stabilitate în Europa, Grupul Internațional de Criză, Fundația pentru o Societate Deschisă etc.) la nivelul UE;
- o **reuniune de lucru** organizată de Comisie în cooperare cu președinția maghiară a UE la Zagreb, în perioada 10-11 mai, în cadrul căreia rezultatele preliminare ale consultării au fost prezentate și discutate cu toate părțile interesate de IPA.

Analiza pozițiilor adoptate în cadrul consultării cu părțile interesate a indicat că există susținere pentru:

- **continuarea utilizării instrumentului** cu niveluri similare de resurse vizând atât dezvoltarea instituțională, cât și dezvoltarea socioeconomică;
- **adaptarea asistenței** la nevoile și caracteristicile fiecărei țări;
- **consolidarea abordării sectoriale**, cu un proces mai coerent de planificare pe termen mai lung care să aibă drept rezultat un instrument strategic pentru coordonarea donatorilor și pentru direcționarea investițiilor din sectorul privat;
- **introducerea planificării multianuale** pentru a acoperi durata următorului cadru financiar multianual, cu o evaluare la jumătatea perioadei, și dezvoltarea în continuare a **programării multianuale** în ceea ce privește asistența pentru tranziție și acțiunile de consolidare a instituțiilor, împreună cu o **implicare mai mare a**

beneficiarilor în programare, sub conducerea unor autorități naționale mai puternice, responsabile de coordonarea IPA;

- **recompensarea performanțelor** pe baza absorbției și a realizării obiectivelor strategice; **recurgerea într-un mod mai strict și mai sistematic la condiționalități** la nivel de țară, de strategie sectorială și de proiect;
- **acordarea accesului la diferitele tipuri de asistență** să nu mai fie condiționată de statutul de țară candidată/potențial candidată, ci să depindă de gradul de pregătire pentru punerea în aplicare, combinat cu o abordare progresivă în vederea descentralizării gestionării asistenței;
- **reexaminarea structurii componentelor actuale**, inclusiv o mai bună coordonare între domeniile de politică;
- continuarea cooperării cu instituțiile financiare internaționale (IFI) și asigurarea **efectului de levier** al fondurilor acordate de IFI și de alți donatori;
- **adoptarea unei abordări pe trei niveluri în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea**, în scopul analizării progreselor realizate i) pe calea aderării; ii) în strategiile naționale și iii) în obținerea de rezultate la nivelul programelor, sectoarelor și măsurilor.

Consultarea internă privind viitoarea asistență pentru preaderare

În cadrul Comisiei, pregătirile pentru noul IPA post-2013 au implicat discuții intense în cadrul celor patru servicii implicate în gestionarea asistenței și între acestea, și anume direcțiile generale pentru: Extindere; Politică Regională; Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune; și Agricultură și Dezvoltare Rurală, precum și cu delegațiile UE sau cu birourile de legătură din Islanda, Balcanii de Vest și Turcia.

Consultarea publică privind toate instrumentele de acțiune externă

Viitorul asistenței pentru preaderare a făcut, de asemenea, obiectul unei consultări publice mai detaliate cu privire la finanțările viitoare pentru acțiunile externe ale UE, organizată de Comisie în perioada 26 noiembrie 2010-31 ianuarie 2011. Consultarea s-a bazat pe un chestionar online însoțit de un document de analiză intitulat „Care vor fi instrumentele financiare pentru acțiunile externe ale UE după 2013?” care a fost elaborat de Comisie și de serviciile SEAE implicate. Cele 220 de contribuții primite reflectă diversitatea structurilor și a opiniilor din cadrul comunității de acțiune externă.

Printre răspunsurile care se referă în special la asistența pentru dezvoltare, următoarele au fost relevante și în cazul asistenței pentru preaderare:

- majoritatea respondenților au confirmat că intervenția UE oferă o **valoare adăugată substanțială** în principalele domenii de politică susținute prin instrumentele financiare pentru acțiune externă⁷. Valoarea adăugată a UE a fost menționată de

⁷ Respectiv, pace și securitate, reducerea sărăciei, ajutoarele umanitare, investițiile în stabilitate și creștere în țările implicate în procesul de extindere și în țările învecinate, abordarea provocărilor

numeroși respondenți ca principalul factor determinant pentru viitor: UE ar trebui să își valorifice avantajul comparativ legat de prezența sa la nivel mondial, expertiza vastă, natura supranațională, rolul său de facilitare a coordonării și economiile de scară;

- aproape toți respondenții au susținut o **abordare mai diferențiată**, adaptată la situația țărilor beneficiare, pe baza unor criterii clare și a colectării eficiente de date, ca modalitate de sporire a impactului instrumentelor financiare ale UE.
- în ceea ce privește simplificarea instrumentelor, în legătură cu echilibrul dintre instrumentele geografice și cele tematice, opiniile au fost împărțite în privința unei reexaminări a programelor tematice ale UE și a unei eventuale reduceri a numărului acestora. **Sporirea flexibilității geografice a instrumentelor UE** a fost susținută de o majoritate semnificativă a respondenților, care o consideră o modalitate de a răspunde provocărilor interregionale.

Utilizarea expertizei

DG Extindere a solicitat efectuarea a două studii de specialitate pentru a evalua logica de intervenție și pentru a desprinde învățămintele în urma actualului program IPA (metaevaluarea IPA), precum și pentru a pregăti o evaluare *ex-ante* a viitoarei asistențe pentru preaderare post-2013. Ambele studii sunt disponibile pe site-ul DG Extindere, la următoarea adresă: http://ec.europa.eu/enlargement/how-does-it-work/financial-assistance/phare/evaluation/interim_en.htm

Evaluarea impactului

În cadrul pregătirii propunerii privind noul instrument pentru preaderare, Comisia a realizat o evaluare a impactului luând în considerare următoarele opțiuni:

Opțiunea 1 - „Nicio schimbare”.

Opțiunea 2 - „Modificarea regulamentului existent”, cu următoarele alternative:

- **subopțiunea 2.1** – „**Restrângerea domeniului de aplicare și menținerea măsurilor de punere în aplicare**”, acordând o atenție deosebită modificărilor juridice și instituționale necesare pentru respectarea criteriilor de aderare, fără angajarea unor fonduri semnificative pentru cofinanțarea investițiilor publice în scopul dezvoltării socioeconomice;
- **subopțiunea 2.2** – „**Menținerea structurii pe componente și concentrarea în mare măsură asupra investițiilor**” pentru a spori impactul socioeconomic în țările beneficiare și pentru a accelera pregătirea acestora pentru gestionarea fondurilor structurale, de coeziune și de dezvoltare rurală;
- **subopțiunea 2.3** – „**Menținerea domeniului de aplicare și adaptarea dispozițiilor de punere în aplicare**”, aplicabile atât în ceea ce privește conformitatea cu criteriile

globale, promovarea standardelor și a valorilor UE și internaționale, precum și sprijinirea creșterii și a competitivității în străinătate.

de aderare, cât și susținerea dezvoltării socioeconomice. În plus, adaptarea anumitor aspecte ale structurii actuale a IPA și ale modalităților de punere în aplicare.

Opțiunea 3: „Crearea unui nou instrument”. Această opțiune nu a fost analizată în detaliu.

Impactul economic al diferitelor opțiuni a fost evaluat în funcție de probabilitatea ca acestea: i) să întârzie sau să accelereze extinderea și, implicit, impactul economic pozitiv al extinderii pieței interne; ii) să reducă sau să mențină costurile pentru UE și statele membre în ceea ce privește măsurile de securitate și riscurile, controalele la frontieră și migrația ilegală; iii) să restricționeze sau să îmbunătățească posibilitățile de realizare a unei integrări economice mai bune, de exemplu, prin îmbunătățirea integrării cu rețelele transeuropene; iv) să afecteze pozitiv sau negativ încrederea donatorilor și a investitorilor în țările beneficiare.

Impactul social al diferitelor opțiuni a fost evaluat în ceea ce privește efectul probabil asupra sărăciei și excluziunii în țările implicate în procesul de extindere, în legătură cu progresele realizate în vederea aderării și a creării condițiilor pentru îmbunătățirea performanțelor economice și a măsurilor de politică susceptibile de a soluționa aceste probleme. S-a ținut seama, de asemenea, de efectele probabile în ceea ce privește riscurile ca drepturile din domeniul justiției și al statului de drept să fie periclitare în țările beneficiare din cauza întârzierilor în procesul de aderare și a riscurilor pe care le presupune.

Impactul opțiunilor asupra mediului a fost evaluat în ceea ce privește probabilitatea creșterii costurilor de mediu în cazul întârzierii sau al compromiterii extinderii, din cauza utilizării de standarde de mediu mai scăzute pentru obținerea unui avantaj competitiv în țările beneficiare și/sau din cauza întârzierilor în ceea ce privește punerea în aplicare a investițiilor costisitoare necesare pentru alinierea la acquis-ul UE în domeniul mediului.

În urma evaluării, s-a considerat că **opțiunea 2.1** ar putea avea **impacturi negative** asupra tuturor aspectelor. S-a preconizat că **opțiunile 2.2 și 2.3** ar avea **impacturi pozitive** în comparație cu opțiunea 1, rezultatele variind în funcție de aspectele individuale. Modalitățile îmbunătățite de furnizare a asistenței în cazul **opțiunii 2.3**, care sporește concentrarea, eficiența, eficacitatea, efectul de levier și impactul asistenței, au fost evaluate ca având probabil un impact general în mai mare măsură pozitiv față de creșterea investițiilor în dezvoltarea socioeconomică prevăzută la opțiunea 2.2.

3. ELEMENTE JURIDICE ALE PROPUNERII

Politica de extindere se bazează pe articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care prevede că „acțiunea Uniunii pe scena internațională are la bază principiile care au inspirat crearea, dezvoltarea și extinderea sa și pe care intenționează să le promoveze în lumea întreagă: democrația, statul de drept, universalitatea și indivizibilitatea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea demnității umane, principiile egalității și solidarității, precum și respectarea principiilor Cartei Organizației Națiunilor Unite și a dreptului internațional”.

Temeiul juridic al asistenței financiare pentru preaderare este articolul 212 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Propunerea pentru noul Instrument de asistență pentru preaderare este conformă cu principiile subsidiarității și proporționalității consacrate la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

În ceea ce privește subsidiaritatea, acțiunile la nivelul UE aduc o valoare adăugată esențială, legată de mai mulți factori:

- extinderea succesivă a UE este, prin natura sa, o **misiune comună**, care poate fi realizată numai la nivelul UE. Hotărârea privind cererile de aderare ale noilor candidați poate fi luată doar de către statele membre acționând împreună. Asistența pentru preaderare oferită de la bugetul UE este menită să ajute țările candidate și potențial candidate să se pregătească pentru viitoarea lor aderare: IPA este conceput pentru a oferi țărilor un „parcurs de încercare” prin care să își testeze, înainte de aderare, capacitatea de a îndeplini obligațiile care decurg din statutul de membru (precum crearea de instituții pentru gestionarea fondurilor UE post-aderare și/sau adoptarea acquis-ului și a standardelor UE). Niciun alt instrument multilateral sau bilateral nu poate oferi o gamă de măsuri atât de complexă și, în orice caz, doar UE poate defini ce tip de asistență este necesară pentru pregătirea în vederea adoptării acquis-ului;
- cu cele 27 de state membre ale sale acționând în cadrul unor politici și strategii comune, UE este singura care dispune de masa critică pentru a răspunde provocărilor globale. Acțiunile statelor membre individuale pot fi limitate și fragmentate, proiectele fiind adesea de dimensiuni prea mici pentru a produce schimbări durabile pe teren. Raționalizarea activității statelor membre prin intermediul UE permite o mai bună coordonare și conferă acțiunilor UE o mai mare eficacitate;
- în ultimii ani, statele membre ale UE au redus nivelul asistenței lor bilaterale pentru țările candidate și potențial candidate, recunoscând că acțiunile coordonate la nivelul UE sunt mai eficiente. Aproximativ jumătate din asistența financiară totală a UE pentru țările implicate în procesul de extindere în 2009 a provenit din bugetul UE. Cea mai mare parte a organizațiilor multilaterale de donatori și-au retras progresiv sprijinul, iar celelalte și-au aliniat programele la prioritățile UE. Colaborarea cu UE implică și o reducere de costuri. Costurile administrative sunt mai mici decât costurile administrative medii ale principalilor donatori de ajutor bilateral;
- asistența pentru preaderare reprezintă o investiție în viitorul UE, susținând stabilitatea și prosperitatea țărilor învecinate și asigurând capacitatea reală a țărilor candidate de a pune în aplicare acquis-ul în momentul aderării, inclusiv de a gestiona fondurile și politicile structurale, de coeziune, de dezvoltare agricolă și rurală, precum și cele în domeniul maritim și al pescuitului la nivelul Uniunii. Asistența tehnică și financiară accelerează procesul de pregătire și creează stimulente pentru realizarea transformării necesare a societății, a sistemului juridic și a economiei. Această asistență contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicilor interne ale UE, creează oportunități pentru întreprinderile din UE și asigură o rentabilitate reală a investiției. Fără implicarea intensă și parteneriatul mai strâns pe care le impune asistența pentru preaderare, UE ar trebui cu siguranță să cheltuiască mai mult pentru combaterea migrației ilegale, securizarea frontierelor externe ale UE, garantarea securității surselor de energie și a importurilor de alimente sigure și igienice pentru cetățenii săi, precum și pentru combaterea schimbărilor climatice și a poluării.

În conformitate cu principiul proporționalității, regulamentul propus nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor sale.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

În Comunicarea sa din iunie 2011 „Un buget pentru Europa 2020”, Comisia Europeană a propus alocarea unei sume de 14 110 100 000 EUR (în prețuri curente) pentru noul Instrument de asistență pentru preaderare pentru perioada 2014-2020.

Impactul financiar estimat detaliat al propunerii este prezentat în fișa financiară legislativă atașată la prezenta propunere. Angajamentele bugetare anuale indicative* sunt prezentate în tabelul de mai jos.

Instrumentul pentru preaderare	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2014-2020
	1898,0	1935,9	1974,6	2014,1	2054,4	2095,5	2137,4	14110,1

*Prețuri curente în milioane EUR

Pentru asigurarea predictibilității, finanțarea activităților de învățământ superior în țările terțe, în contextul programului „Erasmus pentru toți”, va fi pusă la dispoziție, în conformitate cu obiectivele acțiunii externe a UE, prin două alocări multianuale care acoperă doar primii 4 ani și, respectiv, ultimii 3 ani. Această finanțare se va reflecta în strategiile indicative multianuale ale IPA, în conformitate cu nevoile și prioritățile identificate în țările în cauză. Alocările pot fi revizuite în cazul unor circumstanțe majore neprevăzute sau al unor schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE. Dispozițiile Regulamentului (UE) nr. [-] al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Programului „Erasmus pentru toți”⁸ se vor aplica utilizării acestor fonduri.

Asistența financiară pentru comunitatea cipriotă turcă va continua să fie furnizată până la efectuarea ajustării prevăzute la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020. Această asistență financiară va continua să fie reglementată de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 389/2006 din 27 februarie 2006 privind crearea unui instrument de sprijin financiar în scopul de a încuraja dezvoltarea economică a comunității cipriote turce. Nevoile financiare pentru sprijinirea comunității cipriote turce vor fi asigurate din pachetul financiar general alocat Instrumentului de asistență pentru preaderare.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Simplificare

O prioritate a Comisiei în acest nou regulament, precum și în alte programe din cadrul financiar multianual (CFM), este de a simplifica mediul de reglementare și de a facilita asistența Uniunii pentru țările și regiunile beneficiare, organizațiile societății civile, IMM-uri etc.

Prezenta propunere urmărește simplificarea în primul rând prin *raționalizarea structurii pe componente în jurul principalelor domenii de politică*. Aceasta se traduce prin simplificarea

⁸ JO L ...

cadrelui legislativ pentru instrument și prin viitoarele norme de punere în aplicare, cu dispoziții raționalizate. Alături de raționalizarea structurii pe componente, *accesul nediferențiat la asistență* pentru fiecare domeniu de politică înseamnă că nu va mai fi necesar ca țările beneficiare să fie identificate separat în temeiul juridic al instrumentului. Prin urmare, nu va mai fi necesară desfășurarea unei proceduri greoaie pentru a reflecta modificarea statutului unui beneficiar, ceea ce va reduce defazarea între deciziile politice privind asistența financiară și punerea în aplicare a asistenței pe teren. În mod similar, în cazul în care o țară nouă devine potențial candidată pentru aderarea la UE, cerințele procedurale pentru includerea țării respective printre beneficiarii asistenței ar fi simplificate în mod considerabil.

Gestionarea și punerea în aplicare a asistenței în diferitele domenii de politică vor continua să fie responsabilități ale unor servicii diferite ale Comisiei. Cu toate acestea, coordonarea, comunicarea și punerea în aplicare pe teren vor fi îmbunătățite printr-o mai mare simplificare a anumitor aspecte, inclusiv *monitorizarea comună mai strictă* a progresele de punere în aplicare în țările beneficiare și *mai puține proceduri pentru acreditare* și delegarea competențelor de gestiune. Consolidarea coerenței acțiunilor Comisiei ar trebui, de asemenea, să reducă substanțial costurile și eforturile de coordonare ale țărilor beneficiare, având în vedere procedurile și canalele de comunicare diferite utilizate de Comisie.

Prezenta propunere prevede, de asemenea, ca deciziile strategice privind alocarea asistenței să fie adoptate prin documente cuprinzătoare de strategie pentru fiecare țară și pentru mai multe țări care să acopere întreaga durată a noului cadru financiar (2014-2020) și să facă obiectul unei evaluări la jumătatea perioadei, înlocuind sistemul actual al documentelor indicative de planificare pe trei ani revizuite anual. Aceasta va reduce, pentru toate părțile interesate, sarcina administrativă în legătură cu evaluarea anuală a fiecărui document și cu eventualele revizui care decurg din aceasta. În mod similar, introducerea programării multianuale pentru asistența de tranziție și pentru asistența de consolidare a capacităților va duce la reducerea procedurilor administrative pentru toate părțile implicate și la furnizarea asistenței în timp mai scurt.

O simplificare mai mare ar trebui să fie generată și de introducerea, atunci când sunt îndeplinite condițiile relevante, a unei abordări sectoriale pentru alocarea asistenței pentru aceste sectoare. Pe lângă îmbunătățirea eficacității și a impactului asistenței, această abordare s-ar putea traduce într-un număr mai mic de proiecte/contracte, ceea ce ar reduce sarcina administrativă legată de gestionarea proiectelor/contractelor. Dacă sunt îndeplinite condițiile necesare, abordarea sectorială ar putea implica și recurgerea la sprijin bugetar, ceea ce ar reduce și mai mult sarcina administrativă în comparație cu sprijinul acordat pentru proiecte.

Dispoziții detaliate privind monitorizarea comună și procedurile de acreditare vor fi prevăzute în norme separate de punere în aplicare. Aceste norme vor urmări simplificarea în continuare a cooperării transfrontaliere dintre țările candidate și potențial candidate, continuând alinierea programării și a punerii în aplicare la abordarea fondurilor structurale.

Simplificarea și procedurile flexibile de punere în aplicare a noului regulament vor permite o adoptare mai rapidă a măsurilor de punere în aplicare și a furnizării asistenței UE. În plus, revizuirea regulamentului financiar, mai ales a dispoziției speciale privind acțiunile externe, va contribui la facilitarea participării organizațiilor societății civile și a întreprinderilor mici la programele de finanțare, de exemplu prin simplificarea normelor, reducerea costurilor de participare și accelerarea procedurilor de atribuire. În punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia va utiliza procedurile simplificate prevăzute în noul regulament financiar.

Explicarea detaliată a anumitor dispoziții ale propunerii

În general, actuala propunere și viitoarele norme de punere în aplicare au în vedere următoarele revizuiți în ceea ce privește conceperea instrumentului și a modalităților de punere în aplicare a acestuia (pe lângă simplificarea menționată anterior):

1. Asistența va fi furnizată într-un mod mai coerent, strategic și orientat către rezultate, prin:
 - abordarea **domeniilor de politică prin documente cuprinzătoare de strategie multianuală pentru fiecare țară (și pentru beneficiari multipli)** care reflectă prioritățile politice ale strategiei de extindere și cuprind, pentru fiecare domeniu de politică, toate acțiunile necesare în ceea ce privește consolidarea instituțiilor, respectarea acquis-ului și investițiile. Domeniul de aplicare se va baza pe o evaluare a nevoilor și va fi adaptat la contextul național;
 - consolidarea (co)**finanțării strategiilor sectoriale convenite** care contribuie la obiectivele de politică, spre deosebire de proiectele individuale, asigurând astfel îndepărtarea de proiectele finanțate exclusiv prin granturi și creșterea ponderii asistenței finanțate prin sprijin la nivel sectorial (inclusiv sprijin bugetar sectorial pentru domeniile de politică selectate, pe baza unor condiționalități cu obiective eficiente). Cu toate acestea, sprijinul pentru respectarea acquis-ului va rămâne disponibil sub formă de sprijin pentru proiecte sau alte modalități de punere în aplicare, precum facilități specifice, atunci când nu este inclus în strategiile sectoriale ample;
 - aplicarea mai sistematică a **programării multianuale** și în cazul obiectivelor de politică ale asistenței pentru tranziție și pentru consolidarea instituțiilor (de exemplu, reforma administrației publice, reforma sistemelor de justiție etc.), susținând punerea în aplicare eficientă a strategiilor sectoriale relevante în vederea realizării, în final, a obiectivelor acestora;
 - stabilirea unei relații mai directe de **condiționare** a asistenței financiare de **îmbunătățirea guvernantei și sporirea responsabilizării** țărilor beneficiare. Vor fi introduse elemente de flexibilitate pentru a răspunde nevoilor emergente și a oferi stimulente pentru îmbunătățirea **performanțelor**.
2. **Furnizarea asistenței** va deveni **mai flexibilă și adaptată nevoilor**, prin:
 - permiterea **accesului nediferențiat la asistență** (indiferent de statutul de țară candidată sau potențial candidată), eventual cu un domeniu de aplicare sau cu o intensitate diferită, pe baza nevoilor și a capacității tehnice și administrative. Nevoile țărilor beneficiare ar fi punctul de plecare pentru determinarea sectoarelor/domeniilor de politică pentru care se va acorda asistență;
 - prevederea unei **abordări mai progresive, pe etape, a gestionării asistenței financiare**, în care gestionarea ar fi responsabilitatea Comisiei sau a țării beneficiare, cu sau fără controale *ex ante* efectuate de către Comisie, în funcție de situație/perspectiva în ceea ce privește aderarea, sectorul/domeniul de politică al asistenței și capacitatea administrativă, tehnică și de gestionare. Crearea unor structuri și proceduri de gestionare care să le reflecte pe cele care trebuie să existe

după aderare ar continua să reprezinte un obiectiv în sectoarele relevante în vederea pregătirii pentru aderare;

- **corelarea progresele în diferitele etape de gestionare cu prioritățile politice**, astfel cum sunt reflectate în rapoartele privind progresele înregistrate, cu îndeplinirea criteriilor de referință stabilite în cadrul negocierilor sau cu rezultatele obținute în ceea ce privește punerea în aplicare a acordurilor de asociere;
- creșterea flexibilității în rândul priorităților, în vederea furnizării a asistenței orientate în mai mare măsură către rezultate, permițând transferul **alocărilor între domeniile de politică**, cu posibilitatea de a **reporta fondurile de la un an la altul**, în situațiile permise de noul regulament financiar.

3. **Mobilizarea asistenței** va deveni **mai eficientă și mai eficace** prin:

- continuarea identificării și a utilizării unor **instrumente financiare inovatoare** care ar putea mobiliza mai multe fonduri private și analizarea posibilității de a valorifica sinergiile cu instrumente financiare inovatoare create pentru politicile interne, pe baza unei abordări coordonate și a unor norme coordonate privind utilizarea bugetului UE în cazul acestor instrumente;
- tot în cadrul tranziției către un sprijin oferit în mai mare măsură la nivel sectorial, **intensificarea cooperării cu alți donatori și alte instituții financiare internaționale la nivel strategic**, convenind asupra priorităților politice și asupra unei diviziuni mai clare a muncii;
- continuarea **susținerii programelor/proiectelor regionale** care oferă valoare adăugată încurajând schimbul de cunoștințe și experiență, armonizarea politicilor, acordul asupra priorităților comune și consolidarea încrederii reciproce. Programele regionale au și potențialul de a spori eficiența politicilor, de exemplu, în domeniile transporturilor, energiei, mediului, schimbărilor climatice, statisticilor, luptei împotriva criminalității organizate și migrației;
- **eficientizarea normelor privind obținerea asistenței pentru înfrățire** și introducerea mecanismelor pentru garantarea calității experților recrutați, introducând în același timp și posibilitatea mobilizării de fonduri dintr-o facilitate specifică pentru a răspunde nevoilor pe măsura apariției lor.

Acte delegate

Având în vedere că deciziile politice discreționare privind statutul țărilor solicitante ar trebui luate la un alt nivel, se propune ca modificările în ceea ce privește lista țărilor beneficiare din anexa la regulamentul propus să fie adoptate prin intermediul unui act delegat pentru a reflecta astfel de decizii, în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deoarece aceste modificări nu vor afecta în realitate un element esențial al regulamentului.

Se propune, de asemenea, să i se confere Comisiei competențe delegate pentru a adopta norme detaliate de stabilire a condițiilor uniforme pentru punerea în aplicare a regulamentului propus, în special în ceea ce privește structurile și procedurile de gestionare. Aceste norme sunt necesare pentru a veni în completarea normelor și procedurilor comune de punere în

aplicare a instrumentelor Uniunii pentru acțiune externă stabilite de Regulamentul comun de punere în aplicare. Acestea ar trebui să ia în considerare învățămintele desprinse din gestionarea și punerea în aplicare a asistenței anterioare pentru preaderare și să fie adaptate la evoluția situației în țările beneficiare.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA II)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Un buget pentru Europa 2020”³, Comisia stabilește cadrul bugetar pentru instrumentele de acțiune externă ale Uniunii, inclusiv Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA).
- (2) Deoarece Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1085/2006 din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA)⁴ expiră la 31 decembrie 2013 și pentru ca acțiunea externă a Uniunii să devină mai eficace, ar trebui să fie menținut un cadru pentru planificarea și acordarea de asistență externă în perioada 2014–2020. Politica de extindere a Uniunii ar trebui să fie în continuare susținută printr-un instrument financiar specific. Prin urmare, Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) ar trebui reînnoit.
- (3) Articolul 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că orice stat european care susține valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și respectarea drepturilor omului poate solicita să devină membru al Uniunii.

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: *Un buget pentru Europa 2020*, COM(2011)500 final, 29.6.2011.

⁴ JO L 210, 31.7.2006, p. 82.

- (4) Un stat European care a solicitat aderarea la Uniune poate deveni membru doar după ce se confirmă că întrunește criteriile de aderare convenite în cadrul Consiliului European de la Copenhaga din iunie 1993 și cu condiția ca aderarea să nu suprasolicite capacitatea Uniunii de a integra un membru nou. Aceste criterii au legătură cu stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și respectarea și protejarea minorităților, dezvoltarea economiei care trebuie să fie suficientă pentru a face față presiunilor concurenței pe piața internă și capacitatea de asumare nu numai a drepturilor, ci și a obligațiilor în temeiul tratatelor.
- (5) Procesul de aderare se bazează pe criterii obiective și pe aplicarea principiului tratamentului egal pentru toate țările solicitante. Progresul către aderare depinde de capacitatea țării solicitante de a realiza reformele necesare pentru alinierea sistemelor sale politice, instituționale, juridice, administrative și economice la normele, standardele, politicile și practicile din Uniune.
- (6) Consiliul European a acordat statutul de țară candidată Islandei, Muntenegrului, Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și Turciei. De asemenea, a confirmat perspectiva europeană pentru Albania, Bosnia și Herțegovina, Serbia și Kosovo⁵, care sunt considerate țări potențial candidate.
- (7) Asistența financiară în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie acordată atât țărilor candidate, cât și celor potențial candidate („țările beneficiare”) enumerate în anexa la prezentul regulament, indiferent de statutul acestora.
- (8) Asistența în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie acordată în conformitate cu cadrul politicii de extindere definit de Uniune pentru fiecare țară beneficiară, reflectat în pachetul anual al Comisiei privind extinderea, care include rapoartele privind progresele înregistrate și strategia de extindere, în acordurile de stabilizare și asociere și în parteneriatele europene sau în parteneriatele pentru aderare. Asistența ar trebui să se concentreze în special pe un număr limitat de domenii de politică ce vor ajuta țările beneficiare să își consolideze instituțiile democratice și statul de drept, să reformeze sistemul judiciar și administrația publică, să respecte drepturile fundamentale și să promoveze egalitatea între femei și bărbați și nediscriminarea. De asemenea, asistența ar trebui să accelereze dezvoltarea economică și socială a acestor țări, susținând creșterea inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, în conformitate cu strategia Europa 2020 și alinierea progresivă la criteriile de la Copenhaga. Coerența între asistența financiară și progresele generale înregistrate în punerea în aplicare a strategiei de preaderare ar trebui să fie consolidată.
- (9) Țările candidate și potențial candidate trebuie să fie mai bine pregătite pentru a face față provocărilor globale, precum dezvoltarea durabilă și schimbările climatice, și pentru a se alinia la eforturile Uniunii pentru abordarea acestor aspecte. Asistența Uniunii în temeiul prezentului regulament ar trebui să contribuie și la realizarea obiectivului de majorarea până la cel puțin 20 % a ponderii din bugetul Uniunii alocate aspectelor climatice.

⁵ Conform RCSONU nr. 1244/1999.

- (10) Comisia și statele membre ar trebui să asigure conformitatea, coerența și complementaritatea asistenței pe care o oferă, în special prin consultări periodice și schimburi frecvente de informații în timpul diferitelor etape ale ciclului de asistență.
- (11) Pentru a asigura coerența dintre procesul de aderare și asistența financiară și tehnică oferită în temeiul prezentului regulament și pentru a realiza obiectivele înscrise în agenda de aderare, Comisia ar trebui să stabilească un cadru strategic comun pentru utilizarea Instrumentului de asistență pentru preaderare. Acest cadru ar trebui să definească, *inter alia*, lista de acțiuni principale care ar putea fi susținute în temeiul prezentului regulament și criteriile pentru alocarea fondurilor. Cadrul strategic comun ar trebui să constituie cadrul de referință al documentelor de strategie pentru fiecare țară și pentru mai multe țări.
- (12) Obiectivele asistenței ar trebui definite în documentele indicative de strategie pentru fiecare țară și pentru mai multe țări stabilite de Comisie pentru perioada cadrului financiar multianual al Uniunii, în parteneriat cu țările beneficiare, pe baza nevoilor specifice ale acestora și pe baza agendei de extindere. Documentele de strategie ar trebui să identifice domeniile de politică pentru care se va acorda asistență și, fără a aduce atingere prerogativelor autorității bugetare, să stabilească alocări indicative de fonduri pentru fiecare domeniu de politică, defalcate pe ani, inclusiv o estimare a cheltuielilor legate de climă. Trebuie să existe suficientă flexibilitate pentru satisfacerea nevoilor emergente și pentru a oferi stimulente pentru îmbunătățirea performanțelor. Documentele de strategie ar trebui să asigure coerența și conformitatea cu eforturile țărilor beneficiare, astfel cum sunt reflectate în bugetele naționale ale acestora, și ar trebui să țină seama de sprijinul oferit de alți donatori. Pentru a lua în considerare dezvoltările interne și externe, documentele indicative de strategie multianuală ar trebui revizuite în consecință.
- (13) Este în interesul Uniunii să ofere asistență țărilor beneficiare în eforturile acestora de a-și reforma sistemele pentru a le alinia la sistemele Uniunii. Dat fiind că obiectivul prezentului regulament nu poate fi realizat în suficientă măsură de către statele membre și poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul menționat, prezentul regulament nu prevede mai mult decât este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (14) Pentru ca prezentul regulament să poată reflecta cu rapiditate rezultatele deciziilor politice adoptate de către Consiliu, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru actualizarea listei țărilor beneficiare din anexa la prezentul regulament.
- (15) În timp ce Regulamentul (UE) nr. .../... al Parlamentului European și al Consiliului ...⁶ (denumit în continuare „Regulamentul comun de punere în aplicare”) stabilește normele și procedurile comune pentru punerea în aplicare a instrumentelor de acțiune externă ale Uniunii, Comisiei trebuie să i se acorde și competențe delegate de adoptare a unor norme mai detaliate de stabilire a condițiilor uniforme pentru punerea în

⁶ JO L

aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește structurile și procedurile de gestionare. Astfel de reguli ar trebui să ia în considerare învățămintele desprinse din gestionarea și punerea în aplicare a asistenței pentru preaderare în trecut și ar trebui să fie adaptate la evoluția situației din țările beneficiare.

- (16) În ceea ce privește aceste acte delegate, este deosebit de important să fie organizate de către Comisie consultări în perioada activității pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. În momentul elaborării și întocmirii actelor delegate, Comisia ar trebui să se asigure, de asemenea, că documente relevante sunt transmise simultan, în timp util și în mod corespunzător Parlamentului European și Consiliului.
- (17) Asistența ar trebui să utilizeze în continuare structurile și instrumentele care și-au dovedit valoarea în procesul de preaderare. Tranziția de la gestiunea directă de către Comisie a fondurilor de preaderare la gestiunea descentralizată delegată țărilor beneficiare ar trebui să fie progresivă și să respecte capacitățile fiecărei țări beneficiare.
- (18) Competențele de punere în aplicare legate de cadrul strategic comun al IPA și de documentele de strategie ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie⁷. Având în vedere natura acestor acte de punere în aplicare, în special orientarea politică pe care o imprimă sau implicațiile lor financiare, adoptarea acestora ar trebui să se realizeze, în principiu, prin procedura de examinare, cu excepția măsurilor tehnice de punere în aplicare cu implicații financiare reduse.
- (19) Comitetele instituite în temeiul prezentului regulament ar trebui, de asemenea, să aibă competențe în ceea ce privește actele legate de punerea în aplicare a instrumentului anterior de asistență pentru aderare, precum și în ceea ce privește punerea în aplicare a asistenței financiare pentru comunitatea cipriotă turcă.
- (20) În cazul în care o țară beneficiară încalcă principiile care stau la baza Uniunii sau nu respectă angajamentele cuprinse în acordurile relevante încheiate cu Uniunea sau nu înregistrează progrese suficiente în ceea ce privește criteriile de aderare, Consiliul, la propunerea Comisiei, ar trebui să poată lua măsurile corespunzătoare pentru remedierea situației.
- (21) Având în vedere obiectivele și domeniul de aplicare al asistenței furnizate în temeiul prezentului regulament, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor ar trebui să fie consultate înainte de adoptarea acestuia,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

⁷ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

Articolul 1

Obiectiv general

Instrumentul de asistență pentru preaderare („IPA”) are ca scop susținerea țărilor candidate și potențial candidate (denumire în continuare, „țările beneficiare”) enumerate în anexă, în vederea punerii în aplicare a reformelor politice, instituționale, juridice, administrative, sociale și economice necesare ca aceste țări să se apropie cât mai mult de valorile Uniunii și să se alinieze progresiv la normele, standardele, politicile și practicile Uniunii în vederea aderării.

Articolul 2

Obiective specifice

4. Asistența în temeiul prezentului regulament urmărește obiectivele specifice de mai jos, în conformitate cu nevoile fiecărei țări beneficiare și cu agenda individuală de extindere:
 - (a) Sprijin pentru reforme politice, *inter alia*:
 - (i). consolidarea instituțiilor democratice și a statului de drept, inclusiv asigurarea respectării acestuia;
 - (ii). promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectarea în mai mare măsură a drepturilor minorităților, promovarea egalității între femei și bărbați, nediscriminarea și libertatea presei și promovarea relațiilor de bună vecinătate;
 - (iii). lupta împotriva corupției și a criminalității organizate;
 - (iv). reforma administrației publice și buna guvernare;
 - (v). dezvoltarea societății civile și a dialogului social;
 - (vi). măsuri de reconciliere, consolidare a păcii și încrederii.
 - (b) Sprijin pentru dezvoltare economică, socială și teritorială, în vederea dezvoltării inteligente, durabile și favorabile incluziunii, *inter alia*, prin:
 - (i). atingerea standardelor Uniunii în materie de economie și guvernare economică;
 - (ii) reformele economice necesare pentru a face față presiunii concurențiale și forțelor de piață din cadrul Uniunii, urmărind în același timp obiectivele economice, sociale și de mediu;
 - (iii). promovarea ocupării forței de muncă și dezvoltarea capitalului uman;
 - (iv). incluziunea socială și economică, în special a minorităților și a grupurilor vulnerabile;

- (v). dezvoltarea capitalului material, îmbunătățirea conexiunilor cu rețelele regionale și ale Uniunii.
- (c) Consolidarea capacității țărilor beneficiare de a-și îndeplini obligațiile care decurg din statutul de membru prin susținerea alinierii progresive la acquis-ul comunitar și a adoptării, transpunerii și punerii în aplicare a acestuia, precum și a politicilor și fondurilor structurale, de coeziune și de dezvoltare agricolă și rurală ale Uniunii.
- (d) Integrarea regională și cooperarea teritorială în care sunt implicate țările beneficiare, statele membre și, după caz, țările terțe care intră sub incidența Regulamentului (UE) nr. [...] de instituire a Instrumentului european de vecinătate⁸.
5. Progresele în realizarea obiectivelor specifice prevăzute la alinatul (1) sunt evaluate prin indicatori care se referă, *inter alia*, la:
- progresele în ceea ce privește democrația, statul de drept, respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sistemul de justiție și nivelul capacității administrative;
 - progresele reformelor economice; soliditatea și eficacitatea strategiilor de dezvoltare socială și economică, progresele în vederea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii, inclusiv prin investiții publice susținute de IPA;
 - corpul de legi aliniat la acquis; progresele reformei instituționale în legătură cu Uniunea, inclusiv tranziția la gestiunea descentralizată a asistenței acordate în temeiul prezentului regulament;
 - relevanța inițiativelor de cooperare regională și teritorială și evoluția fluxurilor comerciale.

Indicatorii sunt utilizați pentru monitorizarea, evaluarea și analizarea performanțelor, după caz.

Articolul 3

Domenii de politică

1. Asistența în temeiul prezentului regulament vizează în special următoarele domenii de politică:
- (a) procesul de tranziție către aderarea la Uniune și consolidarea capacității;
 - (b) dezvoltarea regională;
 - (c) ocuparea forței de muncă, politicile sociale și dezvoltarea resurselor umane;
 - (d) agricultura și dezvoltarea rurală;

⁸ JO L ...

- (e) cooperarea regională și teritorială.
2. Asistența în domeniile de politică menționate la alineatul (1) oferă sprijin țărilor beneficiare în realizarea obiectivelor generale și specifice prevăzute la articolele 1 și 2.
 3. Asistența în domeniile de politică menționate la alineatul (1) literele (b)-(d) poate include, *inter alia*, finanțarea tipurilor de acțiuni prevăzute în Regulamentul (UE) nr. XXXX/201X al Parlamentului European și al Consiliului din ZZ/LL/AAAA privind dispozițiile specifice aplicabile Fondului european de dezvoltare regională și obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă⁹, Regulamentul (UE) XXXX/201X al Parlamentului European și al Consiliului din ZZ/LL/AAAA privind Fondul de coeziune¹⁰, Regulamentul (UE) XXXX/201X al Parlamentului European și al Consiliului din ZZ/LL/AAAA privind Fondul social european¹¹, Regulamentul (UE) XXXX/201X al Parlamentului European și al Consiliului din ZZ/LL/AAAA privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană¹² și Regulamentul (UE) XXXX/201X al Parlamentului European și al Consiliului din ZZ/LL/AAAA privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR)¹³.
 4. Asistența în domeniul de politică menționat la alineatul (1) litera (e) poate finanța în special acțiunile multinaționale sau orizontale, precum și acțiunile de cooperare transfrontalieră, transnațională și interregională.

Articolul 4

Conformitate, coerență și complementaritate

1. Asistența financiară în temeiul prezentului regulament este conformă cu politicile Uniunii. Aceasta respectă acordurile încheiate de Uniune cu țările beneficiare și angajamentele asumate prin acordurile multilaterale la care Uniunea este parte.
2. Comisia, statele membre și Banca Europeană de Investiții asigură coerența între asistența acordată în temeiul prezentului regulament și alte tipuri de asistență acordată de Uniune, statele membre și Banca Europeană de Investiții.
3. Comisia și statele membre asigură coordonarea programelor lor de asistență, pentru a spori eficacitatea și eficiența acordării asistenței și pentru a preveni dubla finanțare, în conformitate cu principiile stabilite pentru consolidarea coordonării operaționale în domeniul asistenței externe și pentru armonizarea politicilor și a procedurilor. Coordonarea presupune consultări regulate și schimburi frecvente de informații în timpul diferitelor etape ale ciclului de asistență, în special la nivel de domeniu, și

⁹ JO L ...

¹⁰ JO L ...

¹¹ JO L ...

¹² JO L ...

¹³ JO L ...

reprezintă o etapă esențială în procesele de programare ale statelor membre și ale Uniunii.

4. Pentru a spori eficiența și eficacitatea procesului de acordare a asistenței și pentru a preveni dubla finanțare, Comisia, împreună cu statele membre, ia măsurile necesare pentru a asigura o mai bună coordonare și complementaritate cu organizațiile și entitățile multilaterale și regionale, cum ar fi instituțiile financiare internaționale, agențiile, fondurile și programele Organizației Națiunilor Unite, precum și donatorii din afara Uniunii.
5. În momentul pregătirii, punerii în aplicare și monitorizării asistenței în temeiul prezentului regulament, Comisia acționează, în principiu, în parteneriat cu țările beneficiare. Parteneriatul implică, după caz, autoritățile naționale, regionale și locale competente, parteneri economici și sociali, societatea civilă și actori nestatali.

TITLUL II

PLANIFICAREA STRATEGICĂ

Articolul 5

Cadrul strategic comun al IPA

1. Comisia stabilește cadrul strategic comun al Instrumentului de asistență pentru preaderare. Cadrul strategic comun al IPA traduce prioritățile politice ale politicii de extindere în acțiuni-cheie care pot beneficia de asistență în temeiul prezentului regulament.
2. Cadrul strategic comun al IPA include, *inter alia*:
 - (a) criteriile care vor fi utilizate pentru alocarea fondurilor țărilor beneficiare, precum și acțiunilor de cooperare multinaționale și teritoriale;
 - (b) tipurile de acțiuni care pot fi finanțate de IPA;
 - (c) liniile directoare comune pentru gestionarea și punerea în aplicare a IPA.
3. Comisia aprobă cadrul strategic comun al IPA și orice revizuire a acestuia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3) din regulamentul comun de punere în aplicare.

Articolul 6

Documente de strategie

1. Asistența în temeiul prezentului regulament este acordată pe baza documentelor indicative de strategie pentru fiecare țară și pentru mai multe țări (denumite în continuare „documente de strategie”), stabilite pe durata cadrului financiar multianual al Uniunii, de către Comisie, în parteneriat cu țara sau țările beneficiare în cauză.

2. Documentele de strategie precizează combinația corespunzătoare de domenii de politică, astfel cum au fost menționate la articolul 3, care vor beneficia de asistență financiară în temeiul prezentului regulament, pentru a reflecta nevoile și prioritățile în conformitate cu obiectivele menționate la articolul 2, cu cadrul strategic comun al IPA menționat la articolul 5 și cu strategiile naționale, după caz.
3. Documentele de strategie includ alocarea indicativă a fondurilor Uniunii pentru fiecare domeniu de politică, după caz, defalcată pe ani, în conformitate cu criteriile stabilite în cadrul strategic comun al IPA menționat la articolul 5. Alocarea indicativă a fondurilor ține seama în mod corespunzător de nevoile, capacitatea de absorbție și capacitatea administrativă ale țărilor beneficiare. De asemenea, aceasta permite abordarea nevoilor emergente și include stimulentele pentru îmbunătățirea performanțelor țărilor beneficiare în raport cu obiectivele stabilite în strategiile indicative multianuale.
4. Documentele de strategie sunt evaluate la jumătatea perioadei și revizuite dacă este cazul. Acestea pot fi revizuite în orice moment, la inițiativa Comisiei.
5. Comisia adoptă documentele de strategie și orice revizuire a acestora în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3) din regulamentul comun de punere în aplicare.

TITLUL III

PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 7

Cadrul general

Asistența Uniunii în temeiul prezentului regulament este pusă în aplicare prin programele și măsurile prevăzute la articolele 2 și 3 din regulamentul comun de punere în aplicare și în conformitate cu normele specifice care stabilesc condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special în ceea ce privește structurile și procedurile de gestionare, pe care Comisia le adoptă în conformitate cu articolele 10 și 11 din prezentul regulament. În general, punerea în aplicare ia forma unor programe anuale sau multianuale, specifice pentru o anumită țară sau pentru mai multe țări, stabilite în conformitate cu documentele de strategie menționate la articolul 6 și elaborate de către țările beneficiare și/sau de către Comisie, după caz.

Articolul 8

Acorduri cadru și subsidiare

1. Comisia și țările beneficiare încheie acorduri cadru pentru punerea în aplicare a asistenței.
2. Comisia și țara beneficiară sau autoritățile acesteia de punere în aplicare pot încheia, dacă este necesar, acorduri subsidiare privind punerea în aplicare a asistenței.

Articolul 9

Dispoziții privind raportul cu alte instrumente

1. În situații justificate și pentru a asigura coerența și eficacitatea finanțării Uniunii sau pentru a dezvolta cooperarea regională, Comisia poate decide să extindă eligibilitatea programelor și măsurilor menționate la articolul 7 pentru a cuprinde țări, teritorii și regiuni care, în caz contrar, nu ar fi eligibile pentru finanțare în temeiul articolului 1, în cazul în care programul sau măsura care urmează a fi pusă în aplicare este de natură globală, regională sau transfrontalieră.
2. Fondul european de dezvoltare regională contribuie la programele sau măsurile stabilite în temeiul prezentului regulament pentru cooperarea transfrontalieră între țările beneficiare și statele membre. Valoarea contribuției de la Fondul european de dezvoltare regională este stabilită în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. [...] al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană. Dispozițiile prezentului regulament se aplică utilizării acestei contribuții.
3. După caz, IPA poate contribui la programele de cooperare transnațională și interregională sau la măsurile stabilite și puse în aplicare conform dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. ... [privind dispoziții specifice pentru sprijinul din partea Fondului european de dezvoltare regională pentru obiectivul de cooperare teritorială europeană] și la care participă țările beneficiare ale IPA.
4. După caz, IPA poate contribui la programe sau măsuri de cooperare transfrontalieră stabilite și puse în aplicare în temeiul Regulamentului nr. (UE) ... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a Instrumentului european de vecinătate, la care participă țările beneficiare ale IPA.

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 10

Delegarea de competențe Comisiei

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 11 pentru modificarea anexei la prezentul regulament și completarea regulamentului comun de punere în aplicare cu norme specifice de stabilire a condițiilor uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.

Articolul 11

Exercitarea competențelor delegate Comisiei

1. Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate, cu respectarea condițiilor prevăzute în prezentul articol.

2. Competențele sunt delegate Comisiei pe perioada de valabilitate a prezentului Regulament.
3. Delegarea competențelor poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. Decizia de revocare încetează delegarea de competență specificată în respectiva decizie. Decizia intră în vigoare în ziua ulterioară publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan acest act Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat intră în vigoare doar dacă nu a fost exprimată nicio obiecțiune de către Parlamentul European sau de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea Parlamentului European și a Consiliului cu privire la actul în cauză sau dacă, înainte de expirarea perioadei respective, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor prezenta obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 12

Comitetul

1. Comisia este asistată de Comitetul IPA. Acest comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. În ceea ce privește programele care abordează domeniile de politică menționate la articolul 3 literele (b) și (c) și puse în aplicare indirect de către țările beneficiare, Comisia este asistată de Comitetul de coordonare a fondurilor, menționat la articolul 143 din Regulamentul (UE) nr. [...] al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, care fac obiectul cadrului strategic comun, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006¹⁴. În ceea ce privește programele care abordează domeniul de politică menționat la articolul 3 litera (d) și puse în aplicare indirect de către țările beneficiare, Comisia este asistată de Comitetul pentru dezvoltare rurală menționat la articolul 91 din Regulament (UE) nr. [...] al Parlamentului European și al Consiliului privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR)¹⁵. În astfel de cazuri, Comitetul IPA este informat fără întârziere cu privire la avizele celorlalte comitete.
3. Comitetele menționate la alineatele (1) și (2) au competențe în ceea ce privește actele juridice și angajamentele în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1085/2006 din

¹⁴ JO L ...

¹⁵ JO L ...

17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare¹⁶. În plus, Comitetul IPA este, de asemenea, competent pentru punerea în aplicare a articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 389/2006 din 27 februarie 2006 privind crearea unui instrument de sprijin financiar în scopul de a încuraja dezvoltarea economică a comunității cipriote turce și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2667/2000 privind Agenția Europeană pentru Reconstrucție¹⁷.

Articolul 13

Suspendarea sprijinului din partea Uniunii

Fără a aduce atingere dispozițiilor privind suspendarea ajutorului din acordurile de parteneriat și cooperare încheiate cu țările și regiunile partenere, în cazul în care o țară beneficiară nu respectă principiile democrației, statul de drept, drepturile omului, drepturile minorităților și libertățile fundamentale sau angajamentele cuprinse în acordurile relevante încheiate cu Uniunea sau în cazul în care progresele înregistrate în legătură cu îndeplinirea criteriilor de aderare nu sunt suficiente, Uniunea invită țara beneficiară să organizeze consultări în vederea găsirii unei soluții acceptabile pentru ambele părți, exceptând cazurile de urgență specială. În cazul în care consultările cu țara beneficiară nu conduc la o soluție acceptabilă pentru ambele părți sau în cazul în care consultările sunt refuzate sau în cazuri de urgență specială, Consiliul poate lua măsuri corespunzătoare în conformitate cu articolul 215 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care ar putea include suspendarea completă sau parțială a asistenței acordate de Uniune. Parlamentul European este informat pe deplin și imediat cu privire orice decizii luate în acest sens.

Articolul 14

Suma de referință financiară

1. Suma de referință financiară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament pentru perioada 2014-2020 este de 14 110 100 000 EUR (în prețuri curente). Un procent de până la 3 % din suma de referință financiară este alocată programelor de cooperare transfrontalieră între țările beneficiare și statele membre ale UE.
2. Creditele anuale sunt autorizate de către autoritatea bugetară în limitele cadrului financiar multianual al Uniunii.
3. Astfel cum se precizează la articolul 13 alineatul (2) din regulamentul „Erasmus pentru toți”, pentru a promova dimensiunea internațională a învățământului superior, o sumă indicativă de 1 812 100 000 EUR din diferitele instrumente externe (Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, Instrumentul european de vecinătate, Instrumentul de asistență pentru preaderare, Instrumentul de parteneriat și Fondul european de dezvoltare) se alocă pentru acțiunile de mobilitate în scop educațional din și către țări din afara UE, precum și cooperării și dialogului de politică desfășurate cu autoritățile/instituțiile/organizațiilor din aceste țări. Dispozițiile Regulamentului „Erasmus pentru toți” se aplică utilizării fondurilor respective.

¹⁶ JO L 210, 31.7.2006, p. 82-93.

¹⁷ JO L 65, 7.3.2006, p. 5.

Finanțarea va fi pusă la dispoziție prin 2 alocări multianuale care acoperă doar primii 4 ani și, respectiv, ultimii 3 ani. Această finanțare se va reflecta în programarea indicativă multianuală aferentă acestor instrumente, în conformitate cu nevoile și prioritățile identificate ale țărilor în cauză. Alocările pot fi revizuite în cazul unor circumstanțe majore neprevăzute sau al unor schimbări politice importante, în conformitate cu prioritățile externe ale UE.

Articolul 15

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

- Albania
- Bosnia și Herțegovina
- Islanda
- Kosovo*
- Muntenegru
- Serbia
- Turcia
- Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

*Conform RCSONU 1244/1999.

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiective
- 1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia
- 1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
 - 3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*
 - 3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*
 - 3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*
 - 3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*
 - 3.2.5. *Participarea terților la finanțare*
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Instrument de asistență pentru preaderare (IPA)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB²⁶

Extindere

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

- Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune nouă**
- Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**²⁷
- Propunere/inițiativă care se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**
- Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. *Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă*

Obiectivul general al politicii de extindere este punerea în aplicare a articolului 49 din Tratatul privind Uniunea Europeană, care oferă o perspectivă europeană tuturor țărilor europene care respectă valorile fundamentale ale UE și se angajează să le promoveze.

Politica de extindere promovează stabilitatea, securitatea și prosperitatea în Europa și consolidează poziția UE pe scena internațională.

Politica de extindere contribuie la consolidarea democrației și statului de drept în Europa. Aceasta sporește oportunitățile economice și consolidează poziția UE în abordarea provocărilor globale, cum ar fi schimbările climatice, competitivitatea și reglementarea și supravegherea piețelor financiare, contribuind totodată la mobilizarea eforturilor comune de realizare a obiectivelor Strategiei Europa 2020. Procesul de aderare reprezintă o puternică încurajare pentru reforma politică și economică.

O mai mare integrare prin procesul de extindere ajută totodată UE să își atingă obiectivele în numeroase domenii esențiale pentru reforma socială și economică, în vederea creșterii inteligente, durabile și favorabile incluziunii, inclusiv în domeniile energiei, transporturilor și protecției mediului, precum și în

²⁶ ABM (Activity Based Management): gestionarea pe activități – ABB (Activity Based Budgeting): stabilirea bugetului pe activități.

²⁷ Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

ceea ce privește rezistența la dezastre și eforturile de abordare a schimbărilor climatice. Noile solicitări de aderare demonstrează puterea de atracție a UE și rolul acesteia în promovarea stabilității, securității și prosperității.

Politica de extindere a UE permite un proces gestionat cu atenție, în care țările candidate și potențial candidate se apropie de UE în funcție de ritmul propriilor reforme politice și economice, precum și de capacitatea lor de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de membru, în conformitate cu criteriile de la Copenhaga. În Balcanii de Vest, cooperarea regională rămâne factorul cheie și constituie un element central al procesului de stabilizare și asociere.

Odată ce Consiliul decide să inițieze negocierile de aderare cu o țară solicitantă, progresele țării solicitante în ceea ce privește atingerea standardelor europene se reflectă în capitolele deschise sau închise din *acquis*.

În ultimii cinci ani, UE și-a demonstrat capacitatea de colaborare pentru a aborda provocările importante cu care se confruntă. În această perioadă, progresele în ceea ce privește reformele din țările implicate în procesul de extindere le-au permis acestora să treacă prin etapele succesive ale procesului de aderare.

Procesul de extindere a UE avansează într-un ritm determinat în mare parte de capacitatea țărilor care doresc să adere de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de membru. Aceasta necesită reforme durabile, precum și adaptări legislative și instituționale credibile și convingătoare. Pe măsură ce țările în cauză îndeplinesc standardele stabilite, mai ales standardele legate de democrație, statul de drept și drepturile și libertățile fundamentale, UE este decisă să colaboreze cu acestea în vederea trecerii la etapele următoare ale procesului.

Un singur instrument integrat de preaderare este propus ca pilon financiar al strategiei de extindere, cuprinzând toate dimensiunile politicilor interne și ale aspectelor tematice.

Scopul va fi de a se asigura că țările candidate și potențial candidate sunt complet pregătite pentru aderarea finală. Se va pune accent pe buna guvernare, capacitatea administrativă, dezvoltarea socioeconomică, cooperarea regională, adoptarea și punerea în aplicare a *acquis*-ului și pregătirea pentru gestionarea politicilor interne după aderare. Instrumentul va fi pus în aplicare prin programe naționale/cu mai mulți beneficiari, convenite cu beneficiarii, și va reflecta și fondurile structurale, Fondul de coeziune și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), inclusiv reorientarea acestora către furnizarea de bunuri publice.

În plus, instrumentele politice și financiare legate de criză (asistența macrofinanciară, Instrumentul pentru stabilitate) vor continua să fie disponibile pentru a fi utilizate în țările implicate în procesul de extindere, dacă este necesar.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB ale inițiativei în cauză

Obiectivul specific nr.

- (a) Sprijin pentru reformele politice
- (b) Sprijin pentru dezvoltarea și reformele economice, sociale și teritoriale, având drept obiectiv creșterea durabilă, inteligentă și favorabilă incluziunii

- (c) Creșterea capacității țărilor beneficiare de a-și asuma obligațiile care decurg din statutul de membru prin sprijinirea alinierii la acquis-ul comunitar și a adoptării, transpunerii și punerii în aplicare a acestuia în mod progresiv, inclusiv pregătirea pentru punerea în aplicare și gestionarea fondurilor structurale, de coeziune, agricole și de dezvoltare rurală ale Uniunii.
- (d) Integrarea regională și cooperarea teritorială

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

04.06 Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) – Dezvoltarea resurselor umane

05.05 Măsuri de preaderare în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale

13.05 Operațiuni de preaderare privind politicile structurale

22.02 Procesul și strategia de extindere

22.04.02 Programe de informare și comunicare pentru țările care nu sunt membre ale Uniunii.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Noul instrument pentru preaderare va continua să se *concentreze pe punerea în aplicare a politicii de extindere*, care este una dintre prioritățile principale ale acțiunii externe a UE, contribuind astfel la promovarea stabilității, securității și prosperității în Europa. În acest sens, noul instrument va urmări obiectivul general al politicii de sprijinire a țărilor candidate și potențial candidate în ceea ce privește pregătirile pentru aderarea la UE și alinierea progresivă a sistemelor/economiilor lor naționale la standardele și politicile Uniunii Europene, în funcție de nevoile lor specifice și adaptându-se la agenda lor individuală de extindere.

În ceea ce privește *impactul și rezultatele scontate*, noul instrument va aborda i) deficiențele/provocările în materie de dezvoltare în țările beneficiare, ii) capacitatea limitată de a depăși aceste deficiențe/provocări prin utilizarea resurselor proprii și precaritatea instituțiilor publice și/sau a capacității administrative în țările beneficiare și iii) reducerea diferențelor dintre țările beneficiare, prin următoarele elemente:

(i) instituții democratice care să funcționeze mai bine, în special pentru asigurarea respectării statului de drept și a drepturilor omului și incluziunii minorităților; reducerea corupției și a criminalității organizate; reformarea și modernizarea administrației publice;

(ii) îndeplinirea standardelor UE în materie de economie și guvernanta economică; îmbunătățirea capacității de a face față concurenței în contextul forțelor de piață din Uniune; rate mai bune de ocupare a forței de muncă, resurse umane din ce în ce mai bine pregătite și disparități sociale reduse; capacitate sporită de cercetare și inovare;

(iii) alinierea progresivă a legislației la acquis-ul UE, adoptarea și asigurarea respectării acestuia; capacitatea sporită de punere în aplicare și gestionare a fondurilor structurale, agricole și de dezvoltare rurală ale UE; participarea sporită la programele și agențiile UE selectate;

(iv) integrare economică îmbunătățită în regiune, inclusiv prin infrastructura transfrontalieră de energie și transport, relații de vecinătate mai strânse și consolidate între țările beneficiare și cu UE.

Progresele înregistrate în legătură cu aceste obiective politice specifice vor contribui, totodată, la punerea în aplicare a unor cadre politice UE mai ample, precum Strategia Europa 2020, Pachetul UE privind clima și energia și Uniunea inovării.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

Progresele către obiectivele specifice ale noului instrument pot fi evaluate prin trei macroindicatori principali:

- progresele realizate în vederea atingerii standardelor de aderare (capitole deschise/închise) sau rezultatele pozitive în legătură cu punerea în aplicare a acordurilor de asociere, astfel cum sunt reflectate, printre altele, în rapoartele pozitive privind progresele realizate, indici bazați pe sondaje efectuate de organizații internaționale renumite în domenii precum eficacitatea autorităților publice; stabilitatea politică și absența violenței; statul de drept;
- **evoluția socioeconomică**, astfel cum este măsurată de indicatori de impact precum indicele de dezvoltare umană al PNUD, ca măsură generală a prosperității; rata șomajului; fluxul de investiții străine directe; balanțele comerciale;
- **cooperarea și integrarea regionale**, astfel cum sunt măsurate de indici bazați de sondaje, care reflectă percepțiile cu privire la nivelul (tendențele) de securitate și stabilitate; interacțiunile politice, economice și culturale.

Obiectivele specifice și etapele de referință relevante în legătură cu acești macroindicatori pot include, *inter alia*, următoarele: primirea cererii de aderare la UE, adoptarea de către Comisie a unui aviz pozitiv privind cererea sau recomandarea de a acorda statutul de țară candidată, recomandări privind deschiderea negocierilor de aderare, deschiderea sau închiderea provizorie a capitolelor de negociere, închiderea generală a negocierilor de aderare, gradul de conformitate cu criteriile de la Copenhaga, intrarea în vigoare a acordului de readmitere și liberalizarea vizelor, atribuirea de competențe privind gestionarea asistenței IPA, renunțarea la controalele *ex ante* cu privire la gestionarea asistenței IPA, intrarea în vigoare a acordului privind schimburile comerciale/vama și înlăturarea obstacolelor/barierelor tehnice în calea comerțului, participarea la inițiativele regionale, soluționarea problemelor bilaterale, progresele în vederea integrării rețelelor transeuropene.

La nivel operațional, progresele ar putea fi măsurate în raport cu *obiectivele operaționale* corespunzătoare obiectivelor specifice i.–iv. identificate pentru viitorul instrument de preaderare. Obiectivele operaționale includ:

- (a) îmbunătățirea percepțiilor privind democrația și sistemul de justiție, precum și drepturile omului și nediscriminarea; reducerea numărului foarte mare de acțiuni în instanță nesoluționate și a numărului de încălcări ale drepturilor fundamentale; creșterea capacităților de aplicare a legii și, în general a capacității administrative, reducerea ratei de rotație a personalului;
- (b) dezvoltarea unor strategii solide și eficiente de dezvoltare socială și economică; îmbunătățirea nivelurilor de competență și calificare și consolidarea serviciilor pe piața muncii; susținerea investițiilor publice; instituirea structurilor de gestionare pentru fondurile structurale, de coeziune și dezvoltare rurală ale UE după aderare, obținerea acreditării și delegarea gestionării;
- (c) îmbunătățirea cadrului legislativ; alinierea legislației la *acquis*, crearea și consolidarea instituțiilor și a structurilor de aplicare a legii; asocierea și participarea în mai mare măsură la programele UE;
- (d) încurajarea cooperării mai strânse.

Obiectivele operaționale trebuie să fie adaptate situației în care se află fiecare beneficiar și ar urma să fie stabilite în documentele de programare, pe baza provocărilor identificate.

Evaluarea *ex ante* a evidențiat, de asemenea, nevoia de a pune la dispoziție orientări detaliate și de consolida capacitățile țărilor beneficiare de colectare sistematică a datelor necesare pentru evaluarea progresele la nivel operațional. Extinderile anterioare au condus la acordarea unei mai mari priorități monitorizării și evaluării la nivel de program și la elaborarea politicilor „pe baza unor elemente concrete” în noile state membre. Tranzițiile către alocarea resurselor pe baza performanțelor și a respectării condițiilor, precum și pe baza nevoilor ar trebui, de asemenea, să încurajeze o tendință similară în rândul țărilor candidate și potențial candidate.

În ceea ce privește integrarea aspectelor legate de climă, va fi instituit un sistem de urmărire pentru a se identifica dacă programele promovează politicile climatice sau eficiența energetică, astfel încât UE să poată stabili cu claritate procentul din cheltuielile sale care se referă la aceste aspecte. Vor fi stabilite criterii de referință și reguli de monitorizare și raportare clare. Urmărirea cheltuielilor în domeniul climatic va fi realizată pe baza metodologiei consacrate a OCDE („indicatorii Rio”). În conformitate cu angajamentul mai general al Comisiei față de integrare, indicatorul OCDE-CAD va fi aplicat și pentru urmărirea progresele în legătură cu integrarea aspectelor referitoare la biodiversitate și deșertificare.

Monitorizarea și evaluările viitoare trebuie să țină seama de faptul că rezultatele și impactul vor varia între țările beneficiare, date fiind diferențele dintre acestea, precum și nevoile și pozițiile diferite pe calea către aderare. Dat fiind că instrumentul va continua să *funcționeze în paralel cu procesul de negociere politică* și cu alte intervenții care au un impact asupra aderării, va fi dificil să se identifice progresele datorate exclusiv acestui instrument, cu excepția celor realizate la nivelul activităților specifice. Multe dintre „*rezultatele*” viitorului program, precum progresele în legătură cu îndeplinirea criteriilor politice pentru aderare, vor fi, *prin natura lor, dificil de măsurat*: într-o anumită măsură, obiectivele instrumentului pot fi atinse atât prin statutul conferit beneficiarului, cât și prin rezultatele intervențiilor financiare ale UE.

1.5. *Motivul (motivele) propunerii/inițiativei*

1.5.1. *Cerințe de îndeplinit pe termen scurt sau lung*

Beneficiarii asistenței sunt țările candidate și potențial candidate la statutul de membru al UE din Balcanii de Vest, Islanda și Turcia.

În 1999, CE a definit o viziune pentru relațiile dintre UE și regiunea Balcanilor de Vest, înlocuind abordarea sa anterioară regională cu un instrument nou, procesul de stabilizare și asociere (PSA). Pe lângă obiectivul stabilității politice și economice și al cooperării regionale, PSA a încorporat treptat instrumentele de extindere pentru ca țările din regiune să se apropie de valorile și standardele UE.

Consiliul European de la Feira, din iunie 2000, a recunoscut faptul că țările din Balcanii de Vest care participă la PSA erau „țări potențial candidate” pentru aderarea la UE. Perspectiva europeană a acestor țări a fost confirmată ulterior și de Consiliul European de la Salonic, din iunie 2003, care a adoptat „Agenda de la Salonic pentru Balcanii de Vest”. Această agendă rămâne piatra de temelie a politicii UE în regiune. În cadrul reuniunii ministeriale UE-regiunea Balcanilor de Vest de la Sarajevo, din 2 iunie 2010, UE și-a reafirmat angajamentul față de perspectiva europeană a țărilor din Balcanii de Vest și a subliniat că viitorul acestor țări este în cadrul UE.

Dintre țările care au intrat inițial sub incidența PSA, Croația, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și, de curând, Muntenegru au dobândit statutul de țări candidate, în timp ce Albania, Bosnia și Herțegovina, Kosovo²⁸ și Serbia sunt țări potențial candidate. Alte țări cărora li s-a oferit o perspectivă de aderare la UE sunt Turcia, care a depus cererea de aderare încă din 1987 și căreia i-a fost acordat statutul de țară solicitantă în 1999, și Islanda, care a depus cererea în 2009 și căreia i s-a acordat statutul de țară candidată în 2010.

Cele trei obiective principale pentru aderare sunt prezentate în concluziile Consiliului European de la Copenhaga din 1993 (așa-numitele „criterii de la Copenhaga”). Acestea sunt:

- (i) stabilitatea instituțiilor care garantează democrația, statul de drept, drepturile omului și respectarea și protecția minorităților;
- (ii) existența unei economii de piață funcționale, precum și capacitatea de a face față presiunii concurenței și forțelor de piață din cadrul Uniunii și
- (iii) capacitatea de asumare a obligațiilor care decurg din statutul de membru, inclusiv aderarea la obiectivele uniunii politice, economice și monetare.

De asemenea, Consiliul European de la Madrid din decembrie 1995 menționa nevoia de a „crea condițiile pentru integrarea treptată și armonioasă a țărilor [solicitante], în special prin dezvoltarea economiei de piață, ajustarea structurilor administrative ale acestora și crearea unui mediu economic și monetar stabil”.

Potențialii membri trebuie să îndeplinească criteriile de la Copenhaga înainte ca negocierile pentru aderare să poată începe. Alinierea beneficiarilor la criteriile de aderare necesită eforturi considerabile în ceea ce privește investițiile publice și accesul la cunoștințe aprofundate și la o vastă expertiză. Sprijinul UE are rolul de a oferi asistență candidaților, astfel încât aceștia să îndeplinească criteriile.

²⁸ În temeiul RCSONU nr. 1244/1999.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Politica de extindere face parte din acțiunea externă și contribuie la îndeplinirea obiectivelor comune în ceea ce privește provocările globale, răspunsurile la nivel mondial și rolul de lider mondial.

Extinderea succesivă a UE este, prin natura sa, o **misiune comună**, care poate fi realizată numai la nivelul UE. Decizia cu privire la cererile de aderare din partea noilor candidați poate fi luată doar printr-o acțiune comună a statelor membre. Asistența pentru preaderare oferită prin intermediul bugetului UE este menită să ajute țările candidate și potențial candidate să se pregătească pentru viitoarea aderare: IPA este conceput astfel încât să ofere țărilor un „parcurs de încercare” prin care să își testeze, înainte de aderare, capacitatea de a respecta obligațiile care decurg din statutul de membru (precum crearea de instituții pentru gestionarea fondurilor UE post-aderare și/sau adoptarea acquis-ului și a standardelor UE). Niciun alt instrument multilateral sau bilateral nu poate oferi o paletă atât de largă de măsuri și, în orice caz, numai UE poate defini ce tip de asistență este necesară pentru pregătirea în vederea adoptării acquis-ului.

Asistența pentru preaderare reprezintă o investiție în viitorul UE, susținând stabilitatea și prosperitatea țărilor învecinate și asigurând capacitatea efectivă a țărilor candidate de a pune în aplicare acquis-ul în momentul aderării. Asistența tehnică și financiară accelerează procesul de pregătire și creează stimulente pentru transformările necesare la nivelul societății, sistemului juridic și economiei. Această asistență contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicilor interne ale UE, creează oportunități pentru întreprinderile din UE și asigură o rentabilitate reală a investiției. Fără implicarea intensă și parteneriatul mai strâns pe care le presupune asistența pentru preaderare, UE ar trebui, cu siguranță, să cheltuiască mai mult pentru combaterea migrației ilegale, securizarea frontierelor externe ale UE, garantarea siguranței alimentării cu energie electrică, precum și pentru importurile de alimente sigure și igienice pentru cetățenii săi, combaterea schimbărilor climatice și a poluării, abordarea efectelor transfrontaliere ale dezastrelor și apelarea la solidaritatea UE pentru țările cu o rezistență redusă la dezastre.

În ultimii ani, statele membre ale UE au redus nivelul asistenței lor bilaterale pentru țările candidate și potențial candidate, recunoscând că acțiunile coordonate la nivelul UE sunt mai eficace. Aproximativ jumătate din asistența financiară totală a UE pentru țările implicate în procesul de extindere în 2009 a provenit din bugetul UE. O mare parte dintre organizațiile de donatori multilaterali și-au retras progresiv sprijinul, iar celelalte și-au armonizat programele cu prioritățile UE. Trebuie reținut că, având în vedere obiectivele de dezvoltare specifice și impactul asistenței pentru preaderare, aceasta este considerată și asistența oficială pentru dezvoltare a UE (AOD).

1.5.3. Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare

O metaevaluare la mijlocul perioadei a IPA, realizată în februarie 2011 și axată în special pe cadrul strategic al IPA (documente indicative de planificare anuală, DIPM) și pe programare (în special asistența tehnică și componenta de consolidare a instituțiilor), a analizat mecanismul de intervenție și performanțele asistenței (reale sau preconizate), în special în ceea ce privește relevanța, eficiența, eficacitatea, impactul și caracterul durabil al acesteia.

În ceea ce privește mecanismul de intervenție (adică modul în care este planificată și programată asistența), evaluarea a concluzionat că DIPM reprezintă documente esențiale de programare care asigură direcția și obiectivul specific al procesului de programare și sunt în mod clar mai adecvate decât documentele de programare echivalente utilizate în programele anterioare de asistență pentru preaderare.

Evaluarea a constatat și o îmbunătățire în timp a calității obiectivelor și a indicatorilor din DIPM și din documentele de programare. Cu toate acestea, au fost recomandate îmbunătățiri suplimentare.

Evaluarea a constatat că IPA a produs rezultate bune și pertinente. Cea mai mare eficacitate s-a constatat în domeniile legate de acquis, în timp ce unele domenii orizontale, precum reforma administrației publice, prezintă provocări deosebite. Nevoile financiare ale țărilor beneficiare, în special pentru infrastructură, depășesc în mod clar finanțarea pusă la dispoziție de IPA (și de alți donatori). Prin urmare, o provocare importantă pentru viitor era utilizarea eficientă a fondurilor IPA și continuarea atragerii altor surse de finanțare. De asemenea, s-a constatat că proiectele au fost, în general, bine axate pe cerințele de aderare la UE, însă concentrarea asistenței pentru consolidarea instituțiilor într-un număr mai limitat de sectoare prioritare ar putea spori și mai mult eficiența și impactul. Evaluarea a stabilit că mecanismele pentru coordonarea donatorilor și armonizarea asistenței au fost bine stabilite și că un factor determinant pentru asigurarea impactului și a caracterului durabil a fost responsabilizarea țărilor beneficiare în ceea ce privește agenda de reforme și capacitatea administrației acestora, care trebuie consolidată.

Evaluarea a concluzionat că adoptarea unei abordări multianuale/sectoriale²⁹ în privința planificării și a programării ar trebui să faciliteze stabilirea priorităților și organizarea secvențială a asistenței și coordonarea donatorilor, precum și să sporească responsabilizarea țărilor beneficiare.

O *evaluare intermediară* în două etape **a primelor opt programe IPA de cooperare transfrontalieră** la frontierele interne din regiunea Balcanilor de Vest a fost finalizată în mai 2011. Evaluarea a concluzionat că percepția părților interesate este că relațiile de vecinătate s-au îmbunătățit în urma programului, pe care îl consideră fundamental pentru cooperarea viitoare, și că au existat condiții propice consolidarea cooperării. *Evaluarea a recomandat ca analiza socioeconomică să fie consolidată, prin intermediul unei baze statistice mai bine actualizate, o mai bună explicare a criteriilor utilizate, precum și o mai bună armonizare cu domeniile statistice.* De asemenea, se recomandă ca dosarul de candidatură și procedura de evaluare să fie eficientizate și simplificate.

S-au desfășurat **evaluări ex ante ale programelor operaționale pentru dezvoltarea rurală, regională și a resurselor umane** în scopul susținerii și eficientizării proceselor de programare. În cazul tuturor programelor au fost formulate recomandări în ceea ce privește consolidarea analizei pe care se bazează orientarea programelor, precum și îmbunătățirea în continuare a indicatorilor privind realizările, rezultatele și impactul. Evaluările intermediare sunt în curs.

O *evaluare ex ante a instrumentelor financiare pentru preaderare post-2013* a concluzionat că există argumente puternice pentru continuarea acordării de asistență financiară la nivelul UE, în sprijinul procesului de extindere. A reieșit clar că este nevoie de asigurarea **continuității** cu instrumentul actual, având în vedere că structurile și sistemele necesare pentru gestionarea asistenței UE sunt deja instituite. Totuși, ținând seama de diferențele dintre țările beneficiare (în ceea ce privește aspectele socioeconomice, dezvoltarea instituțiilor și a administrației publice și perspectiva de aderare a acestora), consultarea a recomandat o **abordare mai adaptată, norme de punere în aplicare simplificate, o flexibilitate mai mare și o orientare strategică îmbunătățită** în alocarea asistenței, precum și o utilizare mai sistematică a **programării multianuale**.

²⁹

O abordare sectorială de planificare și programare a asistenței se bazează pe strategiile sectoriale la nivel de țară, combină resursele de la donatori diferiți și urmărește îndeplinirea obiectivelor de politică mai generale.

1.5.4. Coerența și posibilă sinergie cu alte instrumente relevante

Propunerea menține un instrument specific și integrat de asistență pentru preaderare ca pilon financiar al strategiei de extindere, care cuprinde toate dimensiunile politicilor interne și ale aspectelor tematice. Acest lucru se datorează faptului că politica de extindere este concepută în primul rând pentru a ajuta partenerii să adopte treptat acquis-ul, iar relațiile UE cu țările candidate și potențial candidate acoperă practic toate aspectele tematice (prosperitate, securitate, comerț, drepturile omului etc.). Din motive de coerență, eficiență, eficacitate și impact, politicile interne și aspectele tematice trebuie, prin urmare, să fie integrate prin strategii naționale coerente și abordate prin programe naționale, cu beneficiari multipli sau transfrontaliere, convenite împreună cu țările beneficiare. În conformitate cu agenda privind coerența politicilor UE pentru dezvoltare, faptul că IPA cuprinde toate politicile interne permite să se țină seama, în mai mare măsură, de impactul extern al politicilor interne în țările care fac obiectul asistenței pentru preaderare, în ceea ce privește obiectivele de dezvoltare ale UE. Acest aspect este important în special în domenii precum comerțul, schimbările climatice, migrația sau energia.

Cu toate acestea, atunci când natura acțiunii impune acest lucru (adică are o dimensiune tehnică și globală, în loc să pună accentul în primul rând pe aderare), când valorile europene fundamentale (precum respectarea drepturilor omului) nu sunt respectate de către o țară beneficiară sau când un instrument de politică internă are o dimensiune externă deosebit de importantă, alte instrumente ar putea interveni în regiunea vizată de procesul de extindere (de exemplu, Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului, Instrumentul pentru cooperarea în materie de securitate nucleară, Instrumentul pentru stabilitate și asistență macro-financiară, Facilitatea „Conectarea Europei”...).

1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia

Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

Propunere/inițiativă în vigoare din 1.1.2014

Impact financiar din 1.1.2014 până la 31.12.2020

Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestionare preconizat(e)³⁰

Gestiune centralizată directă de către Comisie

Gestiune centralizată indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție:

– agențiilor executive

³⁰ Explicațiile privind modurile de gestionare, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.ccc/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

- organismelor instituite de Comunități³¹
- organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public
- persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

Gestiune partajată cu state membre programele de cooperare transfrontalieră între statele membre ale UE și țările care beneficiază de IPA vor fi puse în aplicare de autoritățile de gestionare ale statelor membre, în cadrul gestiunii partajate.

Gestiune descentralizată împreună cu țări terțe

Gestiune în comun cu organizații internaționale: gestiunea în comun va implica în principal instituțiile financiare internaționale (precum BEI, BERD, Banca Mondială, CoEDB), precum și agențiile specializate ale ONU, după caz.

Dacă se indică mai multe moduri de gestionare, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Obiectivul final al regulamentului este ca asistența să fie gestionată sub responsabilitatea completă a țărilor beneficiare, în cadrul gestiunii descentralizate. Totuși, acest obiectiv va fi pus în aplicare progresiv, pe măsură ce capacitatea administrativă a țărilor beneficiare evoluează și sunt îndeplinite condițiile pentru delegarea competențelor de gestiune. În etapele inițiale, Comisia va păstra controlul gestionării și/sau va încredința punerea în aplicare unor organisme specializate, în cadrul gestiunii indirecte sau comune, după caz. Gestiunea centralizată va fi, de asemenea, metoda principală în cazul programelor multinaționale.

Gestiunea comună va fi utilizată și pentru acțiunile cu instituțiile financiare internaționale și europene, în vederea obținerii de finanțare suplimentară, în special pentru investițiile necesare în infrastructura socială sau economică.

În cele din urmă, gestiunea partajată va continua să fie utilizată pentru obiectivele de cooperare teritorială care implică state membre ale UE.

³¹ Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și evaluare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Metodele de monitorizare și evaluare vor fi consolidate comparativ cu situația actuală, concentrându-se mai ales asupra rezultatelor. Acestea vor defini obiective specifice, măsurabile și realizabile, precum și indicatorii corespunzători.

Sistemele de monitorizare și evaluare ale Comisiei Europene se concentrează deja tot mai mult pe rezultate, făcând apel atât la personal intern, cât și la expertiză externă. Coordonatorii din delegațiile UE și din sediul central monitorizează permanent punerea în aplicare a proiectelor și a programelor în diferite moduri, inclusiv, ori de câte ori este posibil, prin vizite la fața locului. Monitorizarea oferă informații pertinente despre progresele realizate, ajută managerii să identifice obstacolele reale și potențiale și să ia, în timp util, măsuri corective dacă este cazul.

În plus, sunt contractați experți externi independenți pentru a evalua performanțele acțiunilor externe ale UE prin diferite sisteme complementare. Aceste evaluări contribuie la asumarea responsabilității și la îmbunătățirea intervențiilor în curs și permit desprinderea învățămintelor din experiențele anterioare pentru a contribui la elaborarea politicilor și acțiunilor viitoare. Instrumentele utilizate respectă criteriile de evaluare OCDE-CAD recunoscute la nivel internațional, inclusiv în ceea ce privește impactul (potențial).

Comisia sprijină, de asemenea, țările beneficiare în vederea consolidării propriei capacități de monitorizare și evaluare a cheltuielilor. În cadrul noului instrument, responsabilitatea pentru monitorizare și evaluare va fi delegată țărilor beneficiare. În special în cazurile în care Comisia gestionează asistența în numele beneficiarului, Comisia va rămâne principala responsabilă în ceea ce privește monitorizarea și evaluarea. Pe altă parte, în cazul în care țările beneficiare gestionează asistența pe propria răspundere (gestiune descentralizată), Comisia va avea în principal un rol de supraveghere (pe lângă evaluările *ex ante* și *ex post*), iar responsabilitatea principală va reveni beneficiarului.

Monitorizarea la nivel de proiect permite raportarea progreselor realizate în raport cu planurile, în special cu privire la: (i) atribuirea de contracte/granturi și (ii) obținerea rezultatelor. Coordonatorii beneficiază de sprijin prin intermediul unui sistem de monitorizare orientată către rezultate (Results Oriented Monitoring, ROM), care oferă o imagine specifică a calității unui eșantion de intervenții. Utilizând o metodologie deosebit de structurată și standardizată, experții ROM independenți atribuie punctaje care evidențiază punctele forte și punctele slabe ale proiectului și formulează recomandări privind modul în care ar putea fi îmbunătățită eficiența.

Pe lângă monitorizare, *evaluările la nivel de proiect* pot fi, de asemenea, efectuate sub conducerea delegațiilor UE sau a serviciilor operaționale responsabile cu proiectul. Evaluările la nivel de proiect au rolul de a veni în completarea sistemelor de monitorizare existente și ar trebui să ofere o analiză aprofundată. Totodată, acestea ar trebui să ajute managerii de proiect să îmbunătățească intervențiile în curs sau să confirme rezultatele și caracterul durabil al acestora.

La nivel de sector și de program, comitetele de monitorizare coprezidate de țările beneficiare și de Comisie pun la dispoziție structura pentru evaluarea progreselor realizate în raport cu planurile. Aceste comitete își fundamentează evaluările pe constatările rapoartelor de monitorizare și ale evaluărilor. În cadrul noului instrument, rolul comitetelor de monitorizare va fi consolidat atât pentru țările candidate, cât și pentru țările potențial candidate, pentru a se asigura că punerea în aplicare a asistenței financiare contribuie la dialogul privind politicile și că recomandările și concluziile comitetelor sunt respectate și urmărite în mod mai sistematic.

Evaluările la un nivel mai înalt decât cel al proiectului (la nivel de sector, de program, strategic, tematic etc.) sunt în mare parte gestionate de serviciile Comisiei. Unele evaluări, în special evaluările intermediare care au rolul de a veni în sprijinul procesului de luare a deciziilor, sunt delegate progresiv țărilor beneficiare în scopul responsabilizării și consolidării capacităților.

Rezultatele evaluărilor sau constatările sumare sunt comunicate periodic Comitetului IPA, Consiliului și Parlamentului European, în cadrul Raportului anual privind IPA și sunt publicate pe site-ul Comisiei.

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Mediul operațional al IPA este caracterizat de următoarele riscuri privind realizarea obiectivelor instrumentului:

- IPA este conceput în primul rând pentru a funcționa în cadrul unei gestiuni descentralizate, ca parte integrantă a pregătirilor pentru aderarea la UE. Aceasta implică un risc inerent mai ridicat, deoarece gestionarul în ultimă instanță (Comisia) nu are nicio autoritate directă asupra structurii de punere în aplicare a gestionarului de la nivel descentralizat;
- modificările periodice ale mediului de punere în aplicare, care sunt inerente în procesele de aderare, de exemplu, de la gestiunea centralizată la gestiunea descentralizată și ulterior renunțarea la controalele *ex ante*, impun cerințe neobișnuit de ridicate asupra coordonării organizaționale, precum și asupra capacității de adaptare, formării și aprecierii personalului, deoarece necesită la rândul lor modificări periodice ale sistemului de control intern și ale structurii organizaționale din partea Comisiei;
- diversitatea potențialilor beneficiari, cu diversele lor structuri și capacități de control intern, poate fragmenta și, implicit, reduce resursele disponibile ale Comisiei pentru susținerea și monitorizarea punerii în aplicare;
- deficiențele în ceea ce privește capacitatea instituțională și administrativă în țările beneficiare pot duce la compromiterea utilizării cu promptitudine a fondurilor angajate sau la dificultăți și întâzieri în ceea ce privește punerea în aplicare a intervențiilor individuale, din cauza proceselor de lungă durată;
- nivelul nesatisfăcător al calității și al cantității datelor disponibile cu privire la rezultatele și impactul asistenței pentru preaderare în țările beneficiare pot afecta capacitatea Comisiei de a raporta rezultatele și de a-și asuma responsabilitatea pentru acestea;

- dificultățile economice/politice pot produce la dificultăți și întârzieri în legătură cu proiectarea și punerea în aplicare a intervențiilor, în special în țările beneficiare în care instituțiile sunt încă noi și fragile;
- problemele constituționale, instituționale și frontaliere nesoluționate din țările beneficiare și dintre aceste țări pot bloca punerea în aplicare a unor proiecte esențiale de asistență și pot conduce la pierderea unor fonduri semnificative;
- lipsa creditelor cu caracter administrativ poate conduce la resurse insuficiente pentru gestionarea corespunzătoare a instrumentului.

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)

Procesul intern de control/gestiune al direcției generale implicate în IPA este conceput astfel încât să ofere o asigurare rezonabilă cu privire la realizarea obiectivelor de eficacitate, eficiență și economie ale operațiunilor sale, la fiabilitatea raportării sale financiare și la conformitatea cu cadrul legislativ și procedural relevant.

Pentru a asigura eficacitatea, eficiența și economia operațiunilor sale (și pentru a atenua nivelul de risc ridicat în mediul său de preaderare), pe lângă toate elementele procesului amplu de politici strategice și planificare al Comisiei, mediul de audit intern și alte cerințe ale standardelor de control intern ale Comisiei, DG ELARG (alte direcții generale responsabile pentru IPA utilizează măsuri de control similare sau ușor modificate, optimizate pentru tranziția la cadrul de control pentru fondurile structurale și agricole ale UE) va continua să dispună de un cadru specific pentru gestionarea asistenței financiare pentru toate instrumentele sale, consacrat într-un document privind strategia de control intern, care este actualizat periodic. Acesta va include:

- gestiunea descentralizată de către agențiile naționale de punere în aplicare cărora le sunt conferite competențe de gestionare de către Comisie, după un proces atent de stabilire a unor standarde de gestionare stricte și după evaluarea acestora, *inter alia*, prin audituri complexe de sistem;
- controale *ex ante* efectuate de către delegațiile UE la fața locului cu privire la toate dosarele de asistență aprobate de sistemele naționale de punere în aplicare până în momentul în care aceste sisteme sunt evaluate ca fiind pregătite și suficient de dezvoltate pentru a se putea renunța în siguranță la aceste controale *ex ante*. Această evaluare a realizărilor sistemelor naționale implică, *inter alia*, tendințele privind rata de respingere a dosarelor;
- lanțuri clare de responsabilitate financiară și cu privire rezultate, de la sistemele naționale de punere în aplicare la ordonatorul de credite al Comisiei (directorul) subdelegat de către AOD, inclusiv raportarea neregulilor, o declarație anuală de asigurare a ordonatorilor de credite și opinii de audit ale autorităților naționale de audit;
- un program de audituri de subsistem efectuate de către auditorii Comisiei pentru verificarea conformității continue cu standardele de gestionare, după delegarea competenței de gestionare;
- proceduri definite de verificare și închidere a conturilor, inclusiv verificări suplimentare și o politică structurată pentru corecția financiară a operațiunilor și a erorilor sistemice detectate de către auditorii naționali și de către cei ai Comisiei;

- gestiunea deconcentrată în cazul celei mai mari părți a ajutorului pentru preaderare, realizată de către delegațiile UE la fața locului, până în momentul în care competențele de gestiune pot fi conferite agențiilor naționale de punere în aplicare;
- lanțuri clare de responsabilitate financiară pentru gestiunea deconcentrată către delegațiile UE prin subdelegare, de la ordonatorul de credite subdelegat (directorul) de la sediul central, la șeful delegației;
- stabilirea și actualizarea anuală a unor strategii privind asigurarea de către delegațiile UE către ordonatorii subdelegați (directori), inclusiv planuri detaliate de control și audit, cu evaluarea riscurilor;
- raportarea regulată de către delegațiile UE la sediul central (rapoartele ordonatorilor de credite subdelegați / rapoartele de gestionare), privind punerea în aplicare a asistenței și a strategiilor privind asigurarea, inclusiv o declarație anuală de asigurare din partea ordonatorilor de credite subdelegați/șefilor de delegație;
- audituri interne regulate ale delegațiilor, atât delegațiile care supraveghează punerea în aplicare descentralizată, cât și delegațiile deconcentrate;
- controale *ex post* ale programelor finalizate pentru a verifica dacă toate nivelurile sistemelor de gestionare și control respectă standardele necesare;
- prevederea unui program substanțial de formare pentru personal, atât la sediul central, cât și în delegații,
- asistență și orientări considerabile la sediul central/în delegații (inclusiv prin internet);
- o metodologie de gestionare a ciclurilor programelor și proiectelor, inclusiv:
- instrumente de asistență de calitate pentru proiectarea intervenției, a metodei de aplicare a acesteia, a mecanismului de finanțare, a sistemului de gestionare, a evaluării și a selectării oricărui parteneri de punere în aplicare etc.
- instrumente de gestionare, monitorizare și raportare privind programele și proiectele pentru o punere în aplicare eficace, inclusiv monitorizarea externă periodică la fața locului a proiectelor;
- componente semnificative de evaluare și audit.

DG ELARG va continua să respecte cele mai înalte standarde de contabilitate și raportare financiară pentru a asigura emiterea în continuare a unor opinii de audit fără rezerve de către auditorii săi externi (Curtea de Conturi Europeană), utilizând sistemul de contabilitate pe bază de angajamente al Comisiei (ABAC), precum și instrumente specifice de asistență externă, precum Sistemul comun de informații Relex (CRIS).

În ceea ce privește conformitatea cu cadrul legislativ și procedural relevant, metodele de control sunt prevăzute în secțiunea 1.3 (măsurile pentru prevenirea fraudei și a neregulilor)

2.2.3. Costurile și beneficiile controalelor preconizate

2.2.3.1. Costurile controalelor

Metoda de control propusă pentru noul instrument IPA nu diferă semnificativ de cea care se aplică în cadrul instrumentului actual. Structura de costuri a acesteia va fi, așadar, similară. Cu toate acestea, se preconizează că re-proiectarea instrumentului va reduce într-o măsură considerabilă probabilitatea unor erori de conformitate. Aspecte precum o programare mai flexibilă care să permită selectarea optimizată a proiectelor și utilizarea în mai mare măsură a instrumentelor financiare inovatoare (de exemplu, finanțare suplimentară din partea IFI și a altor donatori) ar trebui să contribuie la acest aspect.

Costurile preconizate ale controalelor prezentate mai jos sunt exprimate în prețuri curente și se bazează pe următoarele ipoteze:

- nivelurile actuale de personal în cadrul direcțiilor generale care se ocupă de IPA sunt stabile pe întreaga perioadă
- costul mediu al funcționarului public = 127 000 EUR (dublu pentru detașarea în cadrul delegațiilor UE)
- costul mediu al agentului contractual = 64 000 EUR

Costurile suportate de sistemele naționale în țările care pun în aplicare IPA prin gestiune descentralizată nu sunt incluse. Trebuie menționat că o parte semnificativă a costurilor de investiție și instruire suportate pentru crearea acestor de sisteme este finanțată prin cheltuieli operaționale ale IPA.

Costurile generale de gestionare și control pentru IPA, pe an (personal: alocat gestionării programului sau bugetului și pentru controlul antifraudă) Costuri fixe (la nivelurile actuale și planificate ale cheltuielilor operaționale)	în milioane EUR
Funcționari la sediul DG ELARG	11,2
Agenți contractuali la sediul DG ELARG	7,3
Funcționari în delegațiile EU	9,4
Agenți contractuali în delegațiile EU	6,5
Costul agenților locali, costuri locale pentru agenți contractuali și alte costuri pentru funcționarea delegațiilor	28,5
Funcționari și agenți contractuali din alte DG-uri care se ocupă de IPA	2,0
Personal extern din alte DG-uri care se ocupă de IPA în delegațiile EU	6,0
Costuri variabile (estimare a costului anual total curent)	
Costurile auditurilor și controalelor <i>ex post</i> contractate	1,0
Costurile evaluării contractate	3,0
Costurile monitorizării contractate (ROM)	2,0
Certificate de audit (contractate de către beneficiari)	2,0
Controale la fața locului și alte controale suplimentare contractate care fac parte din verificările circuitului financiar	0,8
Costurile totale ale controalelor (IPA) pe an	79,7

Costurile prezentate în tabel sunt costuri pentru gestionare și control și sunt în valoare de aproximativ 80 de milioane EUR sau aproximativ 4 % din cheltuielile anuale planificate pentru perioada 2014-2020. Acestea includ întreaga structură de gestionare pentru instrument, de la planificare și programare la punere în aplicare. Printr-o definiție mai restrânsă a controalelor, incluzând doar costul verificărilor cu impact direct asupra regularității operațiunilor, costurile totale ar fi reduse cu aproximativ 30 de milioane EUR, adică, ar fi de aproximativ 50 de milioane EUR (aproximativ 2,5 % din cheltuielile anuale planificate pentru 2014-2020).

Ultimele cinci rânduri sunt costuri variabile. Valoarea anuală a acestora va depinde de intensitatea controalelor decise de către ordonatorii de credite subdelegați în strategiile acestora privind asigurarea. Intensitatea respectivă se bazează pe o evaluare aprofundată a riscurilor tuturor contractelor în curs de executare, luând în considerare resursele bugetare disponibile. Valorile anuale indicate în tabel se bazează pe practicile curente.

Pentru costurile variabile, se aplică următoarele costuri unitare medii aproximative ale acțiunilor de control individuale contractate:

Certificate de audit:

Costul mediu aproximativ al auditului pentru fiecare subvenție: 0,2 % din valoarea contractului

Costul mediu aproximativ al auditului pentru fiecare contract de servicii: 0,1 % din valoarea contractului

Controale *ex post*:

Costul mediu al controalelor *ex post* care acoperă în medie operațiuni subiacente în valoare de 22 de milioane EUR (17 milioane EUR finanțate de UE): 50 000 EUR (= 2 300 EUR/3 000 EUR pentru fiecare milion auditat)

Controale la fața locului:

Costul contractual mediu pentru a acoperi operațiuni subiacente în valoare de 175 de milioane EUR: 75 000 EUR (430 EUR pentru fiecare milion verificat).

2.2.3.2. Beneficiile controalelor

Metoda de control utilizată pentru programele pre-IPA și IPA a redus în mod semnificativ ratele de eroare sub 2 % din cheltuieli. Până la finalul anului 2010, recuperările acumulate din programele finalizate prin gestionare centralizată au fost de 29 de milioane EUR dintr-o valoare totală auditată de 3 500 de milioane EUR (0,82 %).

O posibilă metodă de estimare a beneficiului modalității de control adoptate în cazul gestiunii descentralizate este utilizarea valorilor și tendințelor indicatorului ratei de respingere. Pe măsură ce sistemele naționale se dezvoltă și pot fi luate în considerare pentru o renunțare la controalele *ex ante* pentru dosarele de achiziție, rata dosarelor respinse de către delegația UE în astfel de controale *ex ante* ar trebui să se reducă până la un nivel foarte scăzut.

Într-o țară care se apropie de aderare (Croatia), ratele de respingere au scăzut în 2010 la niveluri între 14 % și 20 % (în funcție de tipul de dosar). Într-o țară care mai are un parcurs lung până la momentul în care să se poată analiza renunțarea la controalele *ex ante* (Turcia), ratele pot varia între 19 % și peste 60 %.

Dosarele pot fi respinse din numeroase motive, în mod frecvent, dar nu întotdeauna, din cauza unor probleme legate de legalitate și regularitate. Presupunând că jumătate dintre respingeri sunt din motive de regularitate, se poate deduce din experiență, în mod rezonabil, că controlul *ex ante* pe bază de achiziții permite reducerea nivelului de eroare de la 10 %-30 % la sub 2 %. În acest caz, nu sunt luate în considerare diferențele care ar putea apărea dacă ar fi utilizate în analiză valorile dosarelor și nu numerele dosarelor. Cu toate acestea, se poate presupune în mod sigur că metoda de control curentă în cadrul gestiunii descentralizate este echilibrată aproximativ corect pentru a menține erorile în limitele obiectivului de control intern al Comisiei, respectiv maximum 2 %.

Deși IPA este conceput pentru a trece în cel mai scurt timp posibil la gestiunea descentralizată, gestiunea centralizată poate reprezenta o cotă semnificativă a cheltuielilor IPA totale, în cazul în care conferirea competențelor de gestionare este întârziată simultan în numeroase țări. O astfel de situație s-a înregistrat în perioada 2010-2011 și există probabilitatea să rămână astfel până în 2013.

În 2010, au fost realizate 350 de corecții (deduceri sau recuperări) cu privire la plăți în cadrul gestiunii centralizate și comune în cadrul DG ELARG, pentru o valoare de aproximativ 6 milioane EUR. Această sumă reprezintă aproximativ 1 % din plățile centralizate totale în 2010 și poate fi utilizată ca indicator aproximativ al beneficiilor rezultate din verificările suplimentare din cadrul verificărilor de bază ale circuitului financiar și în afara acestora.

În mod similar cu gestiunea descentralizată, această constatare este compatibilă cu noțiunea că metoda de control utilizată în prezent pentru IPA este aproximativ echilibrată pentru obiectivul de control intern stabilit.

2.2.3.3. Nivelul preconizat de nerespectare a normelor aplicabile

Până în 2006, operațiunile de preaderare au fost evaluate în mod constant de către Curtea de Conturi ca fiind neafectate de erori materiale (sub 2 % erori), confirmând opiniile gestionarilor cu privire la eficacitatea metodei de control utilizate.

Începând cu 2007, operațiunile de preaderare nu au mai fost auditate de către Curte pe baza unui eșantion separat, complet reprezentativ. De la această dată, în evaluarea Curții, populația de date privind preaderarea a fost combinată cu cea a tuturor celorlalte instrumente de asistență externă. Astfel, de la acel moment nu a mai fost posibilă nicio extrapolare statistică specifică pentru domeniul politicii de preaderare și pentru metoda de control.

Curtea a constatat erori generale între 2 și 5 % pentru instrumentele de asistență externă, în anii care au urmat.

Având în vedere elementele raportate la punctul 2.2.3.2 de mai sus, se poate astfel preconiza în mod rezonabil că metoda de control utilizată pentru instrumentul de preaderare realizează un echilibru corect între costurile și beneficiile controalelor și ar trebui să asigure că obiectivul controlului intern de erori sub 2 % pentru cheltuielile generale poate fi atins în mod constat în viitor.

În plus, elementele de simplificare și flexibilitate suplimentară propuse pentru noul instrument ar trebui să întărească această presupunere, deoarece acestea reduc probabilitatea erorilor de conformitate.

În schimb, vor apărea noi riscuri pe măsură ce țările cu capacitate administrativă relativ precară devin eligibile pentru conferirea competențelor de gestiune în următorii ani.

Chiar dacă este dificil să se cuantifice impactul combinat al îmbunătățirilor aduse proiectării instrumentului și al riscurilor suplimentare, se poate estima în mod plauzibil un interval țintă pentru obiectivul de control intern general, similar cu rezultatele curente.

În concluzie, metoda de control pare să fie echilibrată. Prin planuri de control ajustate în mod corespunzător exprimate în strategiile de asigurare anuale ale gestionarului, bazate pe riscuri, aceasta permite creșteri sau scăderi ale costurilor variabile, în funcție de mediul de risc în continuă schimbare, asigurând un echilibru cost-beneficiu stabil.

Există însă probabilitatea ca metoda de control generală să fie foarte sensibilă la variațiile negative ale costurilor de control fixe, în special pentru că acestea nu sunt propuse pentru o creștere simultană cu cheltuielile generale.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Având în vedere mediul de risc în care operează DG ELARG, sistemele sale trebuie să anticipeze apariția potențialelor erori de conformitate în tranzacții și să inițieze controale de prevenire, detectare și corecție cât mai devreme posibil în procesul de achiziție și plată. În practică, acest lucru înseamnă că toate controalele de conformitate ale DG ELARG se vor baza în mare pe verificări *ex ante* semnificative desfășurate de personalul Comisiei pentru operațiunile de achiziții, precum și pentru auditurile sistematice ale sistemelor de plată descentralizate (executând în același timp o serie de audituri și verificări *ex post*), care depășesc elementele de protecție financiară impuse prin Regulamentul financiar. Cadrul de conformitate DG ELARG este alcătuit din următoarele componente semnificative:

- măsuri de prevenire

- formare obligatorie de bază privind cazurile de fraudă pentru personalul care gestionează ajutoarele;

- oferirea de orientări (inclusiv prin internet), inclusiv Ghidul practic pentru contracte și instrucțiunile de gestionare prevăzute în cadrul strategiei de control a DG ELARG;

- auditarea *ex ante* a autorităților naționale de punere în aplicare înainte de conferirea competențelor de gestiune, inclusiv o evaluare care să asigure existența unor măsuri corespunzătoare antifraudă pentru prevenirea și detectarea fraudei la nivelul gestionării fondurilor UE, în cadrul autorităților care gestionează fondurile relevante,

- monitorizarea *ex ante* a mecanismelor antifraudă disponibile în țara beneficiară în cadrul evaluării criteriului de eligibilitate al gestionării finanțelor publice pentru a beneficia de sprijin bugetar (respectiv, angajamentul activ în sensul combaterii fraudei și a corupției, competențe de inspecție adecvate, capacitate juridică suficientă și mecanisme eficiente de răspuns și sancționare),

- controale *ex ante* ale tuturor contractelor atribuite la nivel național; se renunță la aceste controale după ce sistemele naționale îndeplinesc standardele stricte de gestionare și control;

- măsuri de detectare și corecție

- verificări *ex ante* ale operațiunilor, realizate de personalul Comisiei;

- audituri și verificări interne și externe, inclusiv de către Curtea de Conturi Europeană;

- verificări și recuperări retroactive.

În plus, în cazurile în care se suspectează că neregula este intenționată (fraudă), DG ELARG dispune și de alte măsuri, inclusiv:

- suspendarea termenului de plată și notificarea entității;

- audituri specifice (audit ad hoc/expertiză contabilă);

- sisteme de alertă timpurie și monitorizarea aprofundată a contractelor;
- suspendarea/încetarea contractului;
- procedura de excludere;
- suspendarea gestionării cererilor pentru fonduri din partea fondurilor naționale;
- suspendarea sau revocare competențelor delegate de gestiune.

DG ELARG își va elabora în detaliu strategia antifraudă în conformitate cu noua strategie antifraudă a Comisiei (CAFS), adoptată la 24 iunie 2011.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

– Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Numărul [Descriere]	CD/CND ⁽³²⁾	Țări AELS ³³	Țări candidate ³⁴	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
Rubrica 4	04 01 04 13 Instrument de asistență pentru preaderare (IPA) - Componenta „Resurse umane” - Cheltuieli de gestiune administrativă	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	04 06 01 Instrumentul de asistență pentru preaderare (IPA) - Dezvoltarea resurselor umane	DA	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	05 01 04 03 Asistență pentru preaderare în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale (IPARD) — Cheltuieli de gestiune administrativă	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	05 05 02 Instrument de asistență pentru preaderare pentru dezvoltare rurală (IPARD)	DA	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	13 01 04 02 Instrument de asistență pentru preaderare (IPA) - Componenta „Dezvoltare regională” – Cheltuieli de gestiune administrativă	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	13 05 02 Instrument de asistență pentru preaderare (IPA) - Componenta „Dezvoltare regională”	DA	NU	NU	NU	NU

³² CD = credite diferențiate / CND = credite nediferențiate.

³³ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

³⁴ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

Rubrica 4:	13 05 03 01 Cooperare transfrontalieră (CTF) - Contribuție din subrubrica 1-b	DA	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	13 05 03 02 Cooperare transfrontalieră (CTF) și participarea țărilor candidate și potențial candidate la programele transnaționale și interregionale ale fondurilor structurale — Contribuția din rubrica 4	DA	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 01 04 01 Asistență pentru preaderare — Cheltuieli de gestiune administrativă	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 01 04 04 Activitatea Oficiului de asistență tehnică și de schimb de informații (TAIEX) în cadrul facilității de preaderare – Cheltuieli de gestiune administrativă	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 01 04 30 Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură — Contribuție programelor de la rubrica 4 în domeniul de politică Extindere	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 01 Asistență de tranziție și consolidare instituțională pentru țările candidate	CND	NU	NU	NU	DA
Rubrica 4:	22 02 02 Asistență de tranziție și consolidare instituțională pentru țările potențial candidate	CND	NU	NU	NU	DA
Rubrica 4:	22 02 03 Administrații civile interimare în Balcanii de Vest	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 04 01 Cooperare transfrontalieră (CTF) între țările beneficiare IPA și participarea la programele transnaționale sau interregionale din cadrul FEDER și la programele din cadrul IIEVP în bazinele maritime	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 04 02 Cooperare transfrontalieră (CTF) cu statele membre	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 06 Activitatea Oficiului de asistență tehnică și de schimb de informații (TAIEX) în cadrul facilității de preaderare	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica	22 02 07 01	CND	NU	NU	NU	NU

4:	Programe regionale și orizontale					
Rubrica 4:	22 02 07 02 Evaluarea rezultatelor ajutorului acordat din partea Uniunii, acțiuni de urmărire și misiuni audit	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 10 02 Informare și comunicare pentru țările terțe	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	22 02 07 03 Sprijin financiar pentru încurajarea dezvoltării economice a comunității turco-cipriote	CND	NU	NU	NU	NU
Rubrica 4:	32 04 11 Comunitatea Energiei	CND	NU	NU	NU	NU

– Noile linii bugetare a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Bugetul pentru IPA II va fi organizat conform articolului 41 din Regulamentul financiar. În timp ce alocarea totală pentru acest instrument juridic este destinată politicii de extindere, gestionarea activităților relevante este împărțită între DG ELARG, DG REGIO, DG EMPL și DG AGRI. Fiecare dintre aceste servicii își va asuma responsabilitatea pentru domeniul de politică respectiv, fără a aduce atingere rolului general de coordonare al DG ELARG.

În acest sens, alocările totale ale IPA II vor fi împărțite între domeniile de politică, asigurând un mix de politici corespunzător, în conformitate cu nevoile țărilor beneficiare și de comun acord între cele patru DG-uri. În cazul în care sunt necesare pentru asigurarea punerii în aplicare cu eficiență a documentelor de strategie și a bugetului, vor fi posibile transferuri între domeniile de politică, de comun acord cu serviciile responsabile pentru domeniile de politică respective.

Va fi asigurată o tranziție fără incidente de la IPA la IPA II pentru alocarea eficientă și eficace a asistenței în cadrul IPA.

Detalii cu privire la structura bugetului pentru a asigura conformitatea cu principiile întocmirii bugetului și ale gestionării pe activități vor fi propuse în proiectul de buget 2014.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	4	Europa globală
---	----------	----------------

DG: AGRI/ELARG/EMPL/REGIO			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
• Credite operaționale										
22 02 Asistență financiară pentru țările candidate/potențial candidate 04 06 01 Resurse umane 05 05 02 Dezvoltare rurală 13 05 02 Dezvoltare regională 13 05 03 Cooperare transfrontalieră 32 04 11 Comunitatea Energiei	Angajamente	(1)	1842,5	1879,4	1917,0	1955,3	1994,4	2034,3	2075,6	13698,6
	Plăți ³⁵	(2)	368,5	1112,9	1872,2	1909,6	1947,8	1986,8	2026,6	11224,4
22 02 07 03 Sprijin financiar pentru încurajarea dezvoltării economice a comunității cipriote turce ³⁶	Angajamente	(1a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	
	Plăți	(2a)	pm	pm	pm	pm	pm	pm	pm	

³⁵ Numai plățile legate de noul instrument IPA.

³⁶ Până la efectuarea ajustării prevăzute în al doilea alineat al articolului 11 din Regulamentul Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru anii 2014-2020, nevoile financiare pentru sprijinirea comunității cipriote turce vor fi asigurate din bugetul general alocat instrumentului de asistență pentru preaderare.

Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ³⁷										
<i>22 01 04 01/04/30</i> <i>04 01 04 13</i> <i>05 01 04 03</i> <i>13 01 04 02</i>		(3)	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4
TOTAL credite DG ELARG/AGRI/EMPL/REGIO	Angajamente	=1+1 a +3	1898,0	1935,9	1974,6	2014,1	2054,4	2095,5	2137,4	14110,1
	Plăți	=2+2 a +3	423,9	1169,4	1929,8	1968,4	2007,8	2048,0	2088,5	11635,8

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)	1842,5	1879,4	1917,0	1955,3	1994,4	2034,3	2075,6	13698,6
	Plăți	(5)	368,5	1112,9	1872,2	1909,6	1947,8	1986,8	2026,6	11224,4
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6	1898,0	1935,9	1974,6	2014,1	2054,4	2095,5	2137,4	14110,1
	Plăți	=5+ 6	423,9	1169,4	1929,8	1968,4	2007,8	2048,0	2088,5	11635,8

³⁷ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	CHELTUIELI ADMINISTRATIVE
---	----------	----------------------------------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
DG: ELARG/AGRI/REGIO/EMPL								
• Resurse umane	27,0	26,1	25,7	25,7	25,7	25,7	25,7	181,5
• Alte cheltuieli administrative	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	5,3
TOTAL DG ELARG/ AGRI/REGIO/EMPL	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8
---	--------------------------------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL	
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	1925,7	1962,7	2001,1	2040,6	2080,9	2122,0	2163,9	14296,8
	Plăți	451,7	1196,2	1956,3	1994,9	2034,2	2074,4	2114,9	11822,6

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

Costurile sunt în acest stadiu incerte sau variabile, din cauza etapei următoare de programare, pentru care nu putem preconiza rezultatele în avans. Prin urmare, în această etapă nu se poate realiza o estimare a costurilor unitare. Rezultatele nu pot fi cuantificate doar în termeni numerici, deoarece progresul este măsurat în raport cu progresul țărilor în ceea ce privește aderarea la UE. Estimări ale costurilor și costurilor unitare vor fi furnizate pe baza unei evaluări a nevoilor odată ce documentele strategice naționale și multinaționale sunt pregătite și aprobate.

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

De reținut: Cifrele pentru rubrica 5 includ date privind DG ELARG și delegațiile UE și DG AGRI/REGIO/EMPL. Cifrele pentru rubrica 4 includ date privind DG ELARG/EMPL/AGRI/REGIO.

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL
--	------	------	------	------	------	------	------	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	27,0	26,1	25,7	25,7	25,7	25,7	25,7	181,5
Alte cheltuieli administrative	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	5,3
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	27,7	26,8	26,5	26,4	26,4	26,4	26,4	186,8

În afara RUBRICII 5³⁸ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	49,9	50,9	52,0	53,0	54,1	55,1	55,7	370,6
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	5,5	5,6	5,7	5,8	5,9	6,1	6,2	40,8
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	55,4	56,5	57,7	58,8	60,0	61,2	61,8	411,4

TOTAL	83,2	83,3	84,1	85,3	86,4	87,6	88,3	598,2
--------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	--------------

³⁸

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

De reținut: Cifrele pentru personal din rubrica 5 includ date privind DG ELARG și delegațiile UE, la nivel central în cadrul DG AGRI/EMPL/REGIO și includ și reducerea posturilor legate de eliminarea treptată a delegațiilor croate.]

Cifrele pentru personal din Titlul 4 includ date privind DG ELARG/EMPL/AGRI/REGIO

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
	• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)						
22 01 01 01 ((la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	108,0	107,0	105,0	105,0	105,0	105,0	105,0
04 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	10,9	10,9	10,5	10,5	10,5	10,5	10,5
05 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	9	9	9	9	9	9	9
13 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	13	13	13	13	13	13	13

22 01 01 02 (în delegații) ³⁹	46,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0	40,0
22 01 05 01 (cercetare indirectă)	na	na	na	na	na	na	na
10 01 05 01 (cercetare directă)	na	na	na	na	na	na	na
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁴⁰							
22 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)	18,6	18,5	18,3	18,1	18,1	18,1	18,1
04 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)	-	-	-	-	-	-	-
05 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9	2,9
13 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
22 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)	17,7	17,5	17,3	17,2	17,2	17,2	17,2
22 01 - la sediu ⁴²	102,3	100,1	98	96	93,9	91,9	90

³⁹ Inclusiv 5 ENI pentru finalizarea și monitorizarea asistenței IPA în Croația în 2014.

⁴⁰ AC= agent contractual; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară („Intérimaire”); JED = „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații); AL= agent local; END= expert național detașat.

04 01/04 41	- în delegații	399,5	400,6	401,7	402,8	403,9	404,9	405,9
04 01 04 13	în delegații	13,2	13,3	13,3	13,3	13,4	13,4	13,4
05 01 04 03	în delegații	5	5	5	5	5	5	5
13 01 04 02	în delegații	39,7	39,8	39,9	40,0	40,1	40,2	40,3
22 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării indirecte)		na	na	na	na	na	na	na
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)		na	na	na	na	na	na	na
Alte linii bugetare (a se preciza)		na	na	na	na	na	na	na
TOTAL		789,3	781	777,3	776,2	775,3	774,5	773,7

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁴¹ Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

Această linie bugetară include și alocarea a 22 de ENI pentru executarea, monitorizarea și eliminarea treptată a asistenței pentru comunitatea turco-cipriotă. Această alocare va fi întreruptă și transferată la titlul bugetar relevant de îndată ce se va efectua ajustarea prevăzută la articolul 11 al doilea paragraf din Regulamentul Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2014-2020.

⁴² În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Planificarea, programarea, gestionarea și monitorizarea asistenței financiare
Personal extern	Planificarea, programarea, gestionarea și monitorizarea asistenței financiare

3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual 2014-2020*

- Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual 2014-2020.
- Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

- Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual⁴³.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. *Participarea terților la finanțare*

- Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se menționa numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁴³

A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - asupra resurselor proprii
 - asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁴⁴						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de coloane necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

⁴⁴ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizațiile pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25 % pentru costuri de colectare.